

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2019
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Návrh pořadu 29. schůze Poslanecké sněmovny

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2019
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 29. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 25. dubna 2019

Obsah:

25. dubna 2019

Schůzi zahájil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Usnesení schváleno (č. 622).

Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	6
Řeč poslance Miroslava Kalouska	12
Řeč poslance Marka Výborného	17

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Ivana Bartoše	23
Řeč poslance Víta Rakušana	28

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	30
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	36
Řeč poslance Miroslava Kalouska	44
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	45

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Jana Bartoška	47
----------------------------------	----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Píkala	49
Řeč poslance Marka Výborného	50

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	51
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	51
Řeč poslance Ondřeje Benešika	52

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Píkala

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
25. dubna 2019
Přítomno: 153 poslanců

(Schůze zahájena v 10.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 29. schůzi Poslanecké sněmovny. Všechny vás tady vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a požádám vás o to, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Náhradní kartu číslo 11 má dnes pan kolega Juchelka.

Schůzi předseda Poslanecké sněmovny svolal podle § 51 odst. 4 jednacího řádu na základě žádosti 55 poslanců. Pozvánka vám byla rozeslána ve čtvrtek 18. dubna letošního roku elektronickou poštou.

Nyní přistoupíme k určení ověřovatelů schůze. Navrhují, abychom určili poslance Stanislava Berkovce a poslance Tomáše Vymazala. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování číslo 1, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 1. Z přítomných 128 poslanců, pro 124, proti nikdo. Konstatuji, že jsme ověřovateli 29. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Stanislava Berkovce a poslance Tomáše Vymazala.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci a poslankyně: Dana Balcarová do 13.30 z pracovních důvodů, Jiří Běhounek z pracovních důvodů na celý den, Josef Bělíca od 15 do případných 23.45 ze zdravotních důvodů, Jan Birke z důvodu zahraniční cesty, Pavel Blažek ze zdravotních důvodů také na celý den, Marian Bojko z rodinných důvodů na celý den, Jan Čížinský z pracovních důvodů na celý den, Jaroslav Dvořák z pracovních důvodů na celý den, Dominik Feri do 10.30 z osobních důvodů, Eva Fialová od 12.30 do 19 hodin z pracovních důvodů, do 12 hodin z pracovních důvodů Stanislav Grospič, Josef Hájek z pracovních důvodů na celý den, Tomáš Hanzel od 12 hodin ze zdravotních důvodů, do 11 hodin Jan Chvojka z pracovních důvodů, na celý den Miloslav Janulík z důvodu zahraniční cesty, Václav Klaus z pracovních důvodů na celý den, Pavel Kováčík do 11 hodin z pracovních důvodů, Věra Kovářová do 12.30 hodin z pracovních důvodů, Karel Krejza z osobních důvodů na celý den, Jana Krutáková ze zdravotních důvodů na celý den, Jana Levová ze zdravotních důvodů na celý den, Taťána Malá z pracovních důvodů na celý den, Karla Maříková z pracovních důvodů také na celý den, Květa Matušovská z pracovních důvodů do 10.30, z pracovních důvodů Jana Mračková Vildumetzová na celý den, Patrik Nacher z pracovních důvodů na celý den, Jana Pastuchová od 9 do 13 hodin z pracovních důvodů, Karel Rais ze zdravotních důvodů na celý den, Olga Richterová ze zdravotních důvodů na celý den, Jan Schiller z pracovních důvodů na celý den, Pavel

Staněk z rodinných důvodů také na celý den, Bohuslav Svoboda z pracovních důvodů na celý den, Karla Šlechtová ze zdravotních důvodů na celý den, Karel Tureček z rodinných důvodů také na celý den, Ivo Vondrák od 14.30 do 19 hodin z pracovních důvodů, Václav Votava na celý den z pracovních důvodů, Rostislav Vyzula na celý den z pracovních důvodů, Radek Zlesák z pracovních důvodů na celý den, stejně jako Pavel Žáček z důvodu zahraniční cesty.

Z členů vlády se omlouvá předseda vlády Andrej Babiš, a to z důvodu dlouhodobě plánované zahraniční cesty na zasedání Visegrádské skupiny do Bratislavy, Richard Brabec z důvodu zahraniční cesty na celý den, Jan Kněžínek z pracovních důvodů na celý den, Lubomír Metnar z pracovních důvodů na celý den, Marta Nováková z důvodu zahraniční cesty také na celý den, Tomáš Petříček z pracovních důvodů na celý den, Robert Plaga z pracovních důvodů také na celý den, Antonín Staněk z důvodu zahraniční cesty na celý den, Dan Ťok je na zahraniční cestě také na celý den, stejně jako Miroslav Toman také na celý den z důvodu zahraniční cesty.

To byly došlé omluvy a můžeme tedy pokračovat. Přistoupíme ke stanovení pořadu 29. schůze.

Pan kolega Schiller stahuje omluvu z dnešního jednání.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Připomínám, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze navrhnout žádnou změnu ani doplnění pořadu. Rovněž tak nelze rozšiřovat schválený pořad. Budeme hlasovat o celém návrhu pořadu, tak jak byl písemně předložen, ale předtím mám s přednostním právem přihlášeno pět přihlášených. První přihlášený je Petr Fiala. Pane místopředsedo, máte slovo. Připraví se pan kolega Miroslav Kalousek. (Poslanci namítají, že poslanec Petr Fiala je předsedou, ne místopředsedou.) Pardon. Prosím, pane předsedo, omlouvám se.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Jsem si jist, že to nebyl úmysl.

Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěl jsem se vyjádřit stručně k tomu, co nás vedlo ke svolání mimořádné schůze Poslanecké sněmovny s těmi třemi navrhovanými body, tak jak o nich budeme postupně mluvit.

Nicméně musím na začátek říct, že považuji za neuvěřitelné, že se jednání této mimořádné schůze neúčastní předseda vlády, kterého se ať už odpovědností, nebo osobními problémy ty body, o kterých tu budeme mluvit, bytostně týkají. Nedovedu si vysvětlit, proč byla ta schůze svolána na datum, kdy má být, údajně tedy, dlouhodobě dopředu omluven pan předseda vlády, protože je na nějakém jednání V4. Proč se nenašel nějaký termín, kdy tady může být předseda vlády. Považuji to za výraz pohrdání opozičními stranami a myslím si, že něco takového je opravdu neobvyklé a neuvěřitelné.

Ale dobře, není tu předseda vlády, není tu ani moc členů vlády, přitom se budeme dotýkat otázek, které jsou velmi závažné pro Českou republiku a jdou napříč rezorty.

I to je výraz toho, co si vláda myslí o našich návrzích a jak podceňuje současnou vážnou situaci, které Česká republika čelí.

Když jsme tuto schůzi navrhovali, tak jsem ji označil za cvičný poplach. Cvičný poplach proto, že se seběhlo několik varovných signálů, které by měly vyvolat poplach především v řadách vlády. Jenže vláda má očividně záměr – a ukazuje to i ta dnešní přítomnost tady – záměr se tvářit, že se nic neděje, že je všechno v pořádku. Ale ono se děje. A věci v pořádku nejsou a Česká republika začíná mít vážné problémy. A má vážné problémy díky tomu, jak postupuje vláda Andreje Babiše.

Řeknu vám úplně přesně okamžik, kdy jsem nabyl přesvědčení, že musíme přenést signály o výsledcích vládní politiky na půdu Poslanecké sněmovny. Nebo spíš, kdy musíme přenést signály o výsledcích vládní nepolitiky na půdu Poslanecké sněmovny. Bylo to tehdy, když jsem slyšel reakci předsedy vlády Andreje Babiše na zprávu Nejvyššího kontrolního úřadu za rok 2018. Toto je, dámy a pánové, tato zpráva (ukazuje) Nejvyššího kontrolního úřadu. Má zhruba sto stran. A pan předseda vlády tuto podrobnou zprávu odbyl slovy, že on ji vlastně nečetl, ale i když ji nečetl, tak ví, že ta zpráva není v pořádku. Pak se snažil znevěřodnit předsedu Nejvyššího kontrolního úřadu, že pochází z ČSSD. Tak mimochodem ČSSD je koaliční partner hnutí ANO ve vládě, podotýkám. A za třetí, že NKÚ předložil analýzu vládních politik a že do toho NKÚ nic není. A že vláda zprávu NKÚ odbude tak, že jim vytkne, že jim do toho nic není. Tak tak se k této zprávě postavil Andrej Babiš. Suma sumárum, stará oblíbená finta. Zpochybnit, zaútočit, odbýt, ale vůbec se nevyjádřit k meritům věci a nevyjádřit se k tomu, co je na této zprávě podstatné.

A já vám řeknu, že je mi upřímně jedno, jestli Nejvyšší kontrolní úřad rozšířil výklad svých úkolů, nebo ne. Je mi úplně jedno, z jaké strany pochází předseda Nejvyššího kontrolního úřadu. Ale jedna věc je jasná. Nejvyšší kontrolní úřad je oficiální státní instituce, mají tam analytiku, mají tam pravomoci získat požadované údaje. A podstatné je v tomto případě, co tam píší. Co tam píší. A to předseda vlády, když jsem ho poslouchal, ani jedním slovem nezpochybnil. Zpochybnil politické zaměření předsedy Nejvyššího kontrolního úřadu, rozsah pravomocí, ale nezpochybnil ani slovem to, co se píše ve zprávě Nejvyššího kontrolního úřadu.

Z toho usuzuji, že i předseda vlády ví, že je to pravda. A poslouvejte pozorně pár vět, co se píše v té zprávě:

Že v klíčových oblastech přešlapujeme na místě.

Že namísto reforem zakládáme problémy do budoucna.

Že projídáme ekonomický růst.

Že sestavujeme deficitní rozpočty v období hospodářského růstu a máme nízkou kvalitu rozpočtového procesu při sestavování státního rozpočtu.

Že máme výrazný růst běžných výdajů státu a související riziko neudržitelosti veřejných financí v budoucnu.

Že nedostatečně snižujeme administrativní zátěže a nezjednodušujeme daně poplatníkům.

Že v roce 2018 na dlouhodobou neudržitelnost veřejných financí upozornila vládu také Národní rozpočtová rada, která za hlavní riziko považuje nesoulad mezi

nastavením legislativy, budoucím demografickým vývojem a oddalováním důchodové reformy.

Že podporujeme velké potravinářské firmy na úkor malých a středních zemědělských podniků. – Tak tato věta nepochybně pana předsedu vlády osobně rozčilila, a to jsme, dámy a pánové, teprve na straně 14 této více než stostránkové zprávy.

A už na následující straně 15 (ukazuje) si mohl pan předseda vlády přečíst to, že si Nejvyššího kontrolní úřad dovolil korigovat řeči, fráze, grafy, fantazie pana předsedy vlády v poměrně citlivé oblasti, když o úspěších vlády při budování dálnice tam na té straně 15 píše: V oblasti dopravní infrastruktury se síť dálnic v roce 2018 rozšířila jen o necelé čtyři kilometry.

Dámy a pánové, toto jsou všechno fakta obsažená ve zprávě (opět ukazuje zprávu) Nejvyššího kontrolního úřadu. Vážená Sněmovno, rozumní lidé vědí, že mnohem podstatnější než momentální stav je trend. A předseda vlády tady napadá zprávu Nejvyššího kontrolního úřadu za to, že řeší, co nemá. V pořádku. To ať si s Nejvyšším kontrolním úřadem vyřídí on. Pro mě je naopak podstatné, že ta zpráva obsahuje popis trendu, směru, kterým jde Česká republika. Popisuje ho věrně, a že ten trend není dobrý. Ten trend je takový, že přešlapujeme na místě. Ten trend je takový, že neslyšíme zvonit na poplach. Ten trend je takový, že jsme skoro v polovině funkčního volebního období a koncepční práce vlády by v podstatě měla být v těch základních věcech dávno ukončena a měli bychom vidět první reformní kroky. Ale mně se naopak zdá, a nejenom že se mně to zdá, ono se o tom píše i v té zprávě Nejvyššího kontrolního úřadu, že se vlastně s ničím pořádným ani nezačalo.

Já myslím, že v tomto sále všichni dokážeme dobře rozlišit, co je kampaň, co je účelovka a co je téma rozhovoru a jaká jsou autentická svědectví zevnitř úřadů, ministerstev, institucí, kde vám řeknou, co se opravdu děje. A ono to mnohdy o realitě vypovídá víc než ty sny, marketingové triky a řeči, kterými nás zásobuje předseda vlády a jeho tým.

Abych to na něčem dokumentoval, tak vám tady odcituji svědectví člověka, který vidí do střev vlády, který teď nedělá kampaň po republice, který nemá své mágy na sociálních sítích, který byl na Ministerstvu financí ministrem – mimochodem za hnutí ANO – a který je dnes náměstkem na Ministerstvu průmyslu a obchodu. A ten zcela nenápadně před dvěma týdny v České televizi v debatě o rozpočtových problémech, a zda je reálné, že vláda udrží aspoň 40miliardový deficit, tak tento člověk řekl toto – cituji: "Příští rok to bude daleko problematictější než letos a určitě se musí hledat nějaké cesty, jak to změnit. Ale pokud nedojde k nějakým drastickým škrtům, a šetřit rozhodně nemůžeme tak, že se zbavíme deseti procent státních úředníků. To bychom nejdřív museli začít redukovat všechny zákony, a my máme 136 strategií. Těch 136 strategií přináší několik set priorit, to znamená, že nemáme žádnou. Všechny tyto strategie se pravidelně reportují, jsou na to navýšení nějakí úředníci a tak dále." Konec citátu slov člověka, který je náměstek na Ministerstvu průmyslu, který byl ministr financí a který vidí do toho, co se ve vládě děje.

Ano. A tak dále. Toto je autentické svědectví o reálném stavu věcí. A celá ta kampaň pana předsedy vlády ze začátku roku, jak se budou snižovat stavy úředníků

o deset procent, to byly blafy. Tady to slyšíme od jeho vlastních lidí. A už to zaznělo i od pana ministra vnitra, že se na jeho rezortu v této věci nic dělat nebude. Tady jsme slyšeli, řekl bych, obecnější svědectví a tohle dohromady nám vytváří nějaký názor o tom, jaká je atmosféra ve vládě a co se reálně uvnitř vlády děje. No a to, co řekl pan Pilný, že neexistují žádné priority, žádné skutečné priority, to nemusí nikdo tajně z rezortu vynášet, to není žádné tajemství. To vidíme všichni, když se podíváme na to, co vláda vlastně dělá.

A to je důvod. I tohle je důvod, proč jsme požádali o svolání této schůze. Chceme dát vládě najevo, že jí ujíždí vlak, že České republice ujíždí vlak. Že je nejvyšší čas se probudit. A že je potřeba začít něco dělat. A já vám to tady dokazuji ne na nějakých názorech opozice, na zprávě Nejvyššího kontrolního úřadu a na slovech člověka, který za vás sedí ve vládních funkcích.

K druhému bodu schůze, k tomu nebudu mluvit dlouho. Vyjádřím se jenom velmi krátce. Ale fakta jsou velmi jasná a také nejsou příliš povzbudivá. A také bychom tady měli zvonit na poplach, protože se děje vážná věc. Ministerstvo financí neustále snižuje výhledy růstu HDP. Z původních 3,1 % jsme teď někde na 2,4 %. Růst ekonomiky má samozřejmě dopad na plnění státního rozpočtu. A když se podíváme na to, jak to vypadá, tak výsledek rozpočtu je oproti roku 2018 horší o 58 miliard korun. A to je teprve duben. Je teprve duben, a už jsme v takto špatných číslech. Pokud vláda nic neudělá, a zatím to nevypadá, že by vláda něco dělala, a bude dál slibovat a ještě víc slibovat a rozdávat, tak se můžeme na konci roku propadnout na nějakých 100 miliard korun.

A neslyšíme, nevidíme, že by někdo tuto Sněmovnu, která by to logicky měla slyšet, že by někdo tuto Sněmovnu informoval, jakou strategii chce vláda zvolit. Co s tím hodlá dělat. Nic takového se nestalo. My jsme prostě v situaci, že o to musíme požádat sami, protože nemůžeme přihlížet k tomu, abychom se řídili samospádem díky působení vlády, díky všem těm slibům, díky všem těm rozdaným penězům, abychom se řídili do problémů, které tady objektivně hrozí.

Pokud jde o třetí bod, kvůli kterému jsme svolali tuto schůzi, tedy konflikt zájmů předsedy vlády, zde se toho dotknu pouze telegraficky ve dvou základních okruzích.

Za prvé bych tedy vytkl před závorku, že mít trestně stíhaného předsedu vlády je záležitost, na kterou budeme jednou všichni vzpomínat tak, že lidé budou hromadně kroutit hlavou a nebudou rozumět tomu, jak se to mohlo stát. Ale já, prosím pěkně, beru na vědomí, že jsme v této Sněmovně hlasovali o nedůvěře premiérovi a že ten výsledek byl takový, že premiér jako osoba sice nemá v této Poslanecké sněmovně podporu většiny, nemá podporu většiny, ale není zde v tuto chvíli taková většina, dostatečná většina, která by ho chtěla nahradit. To je fakt, to já respektuji, tak to prostě je. Zároveň bychom se ale nechtěli vzdát úsilí, abychom minimalizovali škody nebo hrozby, které svým působením představuje pro Českou republiku.

A teď zase objektivně a fakta. Objektivně je to například tak, a je to fakt, že Evropská unie v důsledku problémů předsedy vlády zastavila dotace pro firmy Agrofertu. To je fakt. Ale Agrofert ty dotace dostává. Tyto firmy dnes dotují čeští daňoví poplatníci v řádech miliard korun a neexistuje žádná záruka, že tyto peníze budou českým daňovým poplatníkům vráceny. To je, dámy a pánové, fakt. První fakt.

Druhý fakt je, že expresní výměna na postu ministra spravedlnosti v době, kdy se rozhoduje na státním zastupitelství o obžalobě premiéra a jeho rodiny, že tato výměna, to je krok, který zpochybňuje právní stát u velké většiny občanů České republiky a v očích zahraničí taky. Proto jsem přesvědčen, že by tady měl předseda vlády přehodnotit své rozhodnutí a měl by řešit tuto citlivou situaci, citlivou situaci, prostě jinak, ve prospěch České republiky, a nikoliv podle své vlastní úvahy. Mohl by to řešit jinak, nechci mu napovídat, ale například tak, že by přenechal tu nominaci svému koaličnímu partnerovi nebo by hledal širší shodu napříč politickým spektrem o tom, kdo má vykonávat tuto funkci právě v době, kdy premiérovi hrozí obžaloba.

To jsou všechno důvody, proč jsme navrhli, dámy a pánové, tuto schůzi, abychom si popovídali, jak s tím naložíme, abychom slyšeli od vlády, co chce dělat, aby se mohli všichni poslanci k této vážné situaci vyjádřit. A také bych rád, abychom na závěr po té debatě, a doufám, že debata bude umožněna, přijali jako Poslanecká sněmovna nějaká usnesení, která by tu situaci posunula dál.

Mám tady návrh osmi usnesení, která bychom jako Poslanecká sněmovna mohli přijmout. Nyní vám řeknu aspoň rámcově, kterým směrem by ta usnesení podle našeho názoru měla jít.

Ke střetu zájmů bychom mohli přijmout tři usnesení. První usnesení, ve kterém vyzveme vládu, aby pozastavila vyplácení dotací firmám Agrofertu z českého národního rozpočtu, dokud si předseda vlády nevyřeší své osobní a podnikatelské problémy, s nimiž je spojeno pozastavení evropských dotací pro firmy Agrofertu. Usnesení číslo 2, které bychom mohli přijmout, je takové, ve kterém vyzveme předsedu vlády, aby se zdržel verbálních útoků vůči orgánům policie a justice v souvislosti se závěry vyšetřování jeho osoby a jeho rodiny. To je věc, která je jasná, tu snad nemusím vysvětlovat. A usnesení číslo 3, ve kterém vyzveme předsedu vlády k takovému politickému řešení při obsazení postu ministra spravedlnosti, které nebude narušovat důvěru veřejnosti v právní stát. To jsou první tři usnesení, která se týkají střetu zájmů.

Pokud jde o otázky rozpočtu, tak se domníváme, že by Sněmovna měla přijmout dvě usnesení. Usnesení číslo 4, v němž zavážeme vládu, aby do 30. května 2019 předložila plán korekce státního rozpočtu na rok 2019 a do 30. června 2019 předložila plán na redukci mandatorních výdajů státního rozpočtu. A usnesení číslo 5, ve kterém požádáme předsedu vlády, aby zveřejnil takzvaný investiční plán vlády za 3,5 bilionu korun, protože takovýto plán přesahuje funkční období vlády, protože takovýto plán pan předseda vlády odmítl ukázat na naši žádost v Poslanecké sněmovně a myslím, že je namístě, aby Poslanecká sněmovna k tomu předsedu vlády vyzvala. Tak to bylo usnesení číslo 5.

A zbývají naše návrhy tří usnesení, která se týkají doporučení, analýzy, zprávy Nejvyššího kontrolního úřadu. V této souvislosti chceme navrhnout usnesení číslo 6, v němž zavážeme vládu, aby do 30. června 2019 předložila plán a termíny pro snížení byrokracie o 10 % do konce roku 2020 a o dalších 10 % do konce roku 2021, tedy de facto do konce volebního období. Usnesení číslo 7, ve kterém zavážeme vládu, aby do 30. června 2019 předložila plán, principy a termíny daňové reformy. Plán, principy

a termíny daňové reformy. A konečně usnesení číslo 8, ve kterém zavážeme vládu, aby do 30. června předložila plán, principy a termíny důchodové reformy.

K tomu poslednímu balíčku chci upozornit vás všechny, kteří jste koaličními poslanci, že tady nejde o nic, co by bylo v rozporu s programovým prohlášením vlády. Ta usnesení, která my navrhuje, nejsou v rozporu. My vám dokonce těmito návrhy usnesení nepodsouváme žádné politické vidění toho, jak by to mělo vypadat, co by mělo být obsahem, jak se s těmi výzvami vypořádáte. My neříkáme, co má být obsahem, ale žádáme vládu, aby nějaké řešení předložila. Někaké řešení předložila. Jak bude vypadat vaše daňová reforma, to je vaše věc, ale předložte Poslanecké sněmovně do 30. 6. 2019 plán, principy a termíny daňové reformy. To stejné s důchodovou reformou. To jsou věci, které jsou nesmírně závažné pro Českou republiku, a k tomu vás chceme vyzvat. To není zájem opozice, to je zájem České republiky a to je prostor, kde by se mohly najít i ty kluby, které přímo nebo nepřímo podporují vládu.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, chci vás na závěr vyzvat, abychom nemávlí rukou nad těmi fakty, které jsem tady představil, které se tady nakupily. Opakují, na stole jsou fakta, fakta, jsou zde jasně formulovaná rizika, vidí je nezávislé instituce, víme o nich my a je potřeba s tím něco dělat. A uvědomte si prosím, že uplyne pár měsíců, a máme za sebou půlku volebního období. A všichni dobře víte, zvláště vy, co jste nějakou chvíli v politice, jak to s tím volebním obdobím je a jak vypadá politický cyklus. V první polovině volebního období každá vláda vašimi slovy maká, když to chcete tak slyšet, tedy samozřejmě maká podle svých schopností, ale něco dělá. V druhé polovině volebního období většinou vláda přemýšlí o tom, jak svou práci marketingově zúročí a co prodá. A v první polovině volebního cyklu se obvykle přijímají ta těžší politická rozhodnutí a v druhém se třeba spíš už připravují nějaká populární opatření.

A já se obávám, teď se tedy blížíme do půlky volebního období, když teď začne vláda přemýšlet, jak bude prodávat, co neudělala, tak se bojím, jak to pro Českou republiku dopadne. Protože když vláda ve skutečnosti nepřijala, nepřijala žádné těžší reformní rozhodnutí, tak jak budou vypadat ta prvoplánová opatření v druhé polovině volebního období? Úplně se toho bojím. Když jsme dosud měli namísto kompetence a řádného managementu vládu marketingu bez kompetence, tak jak to bude vypadat dál? Když nepřítlačíme, nezatáhneme za brzdu, nepostrčíme vládu, nefekneme nahlas: Tož to ne! Takhle se nedá dál postupovat!

Je prostě čas, aby se vláda probudila, aby přestala snít, aby vyšla ze svého marketingového komfortu a začala řešit věci, a začala je řešit i tady v Poslanecké sněmovně. A řekla nám – a tím končím – aby nám vláda řekla, co uděláme s drolicím se rozpočtem, co uděláme s neudržitelně nastaveným rozpočtem, co uděláme s byrokracií, co uděláme s budoucími důchody pro čtyřicetileté a mladší, co uděláme s těmi všemi výzvami a nebezpečími a riziky, na které upozornil Nejvyšší kontrolní úřad a na které upozorňuje vývoj státního rozpočtu.

Tedy dámy a pánové, dalo by se úplně jednoduše říci: Co tedy uděláme? Co uděláte pro to, aby se situace v České republice změnila k lepšímu? (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Petru Fialovi, který vystoupil jako první před jednáním o pořadu schůze. Konstatuji, že přednostních práv mám v současné době ještě osm.

Než budeme pokračovat, konstatuji, že svou omluvu z dnešního jednání zrušili pan kolega Kováčik a paní kolegyně Pastuchová, ale omluvil se pan poslanec Lukáš Kolařík. Pan kolega Míhola se omluvil z pracovních důvodů na celý den a paní kolegyně Helena Válková od 10.00 do 10.30 z pracovních důvodů.

Druhým vystupujícím, jak jsem oznámil, je pan Miroslav Kalousek. Připraví se pan poslanec Marek Výborný. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dobré ráno. Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, vystupuji proto, abych požádal všechny poslance v této Sněmovně, i vládní poslance, abychom podpořili program této mimořádné schůze. Máme na něm tři body. Je to konflikt zájmů, je to rozpočtová situace a je to výroční zpráva NKÚ. Všechny tyto tři body si zaslouží diskusi na půdě Poslanecké sněmovny. A my opravdu nechceme vést diskusi proto, abychom si tady za každou cenu něco vyčítali, ale abychom se společně pokusili hledat cestu z velmi nelehké situace, ve které se Česká republika ocitla, a diskutovat o tom, jak eliminovat celou řadu rizik, která tady před námi jsou a kterým neunikneme. Ať je budeme zapírat, jak budeme čtít, ona se stejně stanou realitou.

Ke konfliktu zájmů si dovoluji říci pouze to, že už jsme se stali mezinárodně proslulými. Já si tedy myslím, že je to mezinárodní ostuda, ale pokud chcete, můžeme tomu říkat mezinárodní proslulost, protože i významná veřejnoprávní německá televize ZDF odvysílala reportáž, ve které se věnuje České republice a jejímu premiérovi s tím, že čerpá evropské peníze v rozporu s evropskými hodnotami. Vše je přitom legální, jak konstatuje ona reportáž, a my to také všichni víme, prostě proto, že z titulu politické moci si pan předseda vlády vymohl změnu podmínek a pravidel tak, aby mohly čerpat velké firmy na úkor malých a středních, a pak je legálně čerpá, což – jak se konstatuje – je v rozporu s evropskými hodnotami. A jak řekla i předsedkyně kontrolního výboru Evropské unie, dokonce zhoršuje kvalitu demokracie v příslušné zemi.

Ono to tak skutečně je, protože transfery podnikatelským subjektům ať už do společné zemědělské politiky, nebo do programu zvyšování konkurenceschopnosti nejsou uvolňovány s motivem zvýšit produkci. Produkce je na trhu spousta. Jsou uvolňovány s motivem v globalizovaném světě podpořit ty malé a střední, aby mohli v konkurenčním boji vzdorovat těm největším. A cílem je kvalita demokracie, protože takový efekt podporuje širokou svobodnou střední třídu. A široká střední třída, svobodná, je kotvou každého demokratického režimu. Pokud to otočíme a směřujeme dotace směrem k těm největším na úkor malých a středních, což se bohužel u nás děje, tak skutečně snižujeme kvalitu demokracie, protože směřujeme k modelu, kdy tady několik málo velkopodnikatelských skupin bude ovládat všechny obyvatele.

Tohle je věc na skutečně vážnou diskusi. Já bych tady chtěl mimořádně ocenit poslance KDU-ČSL, kteří jsou připraveni hlasovat pro program této schůze a diskutovat o tom s námi, protože ta pravidla se nezměnila teď. Ta pravidla se změnila

v minulé vládě, ve vládě ČSSD, ANO a KDU-ČSL. Andrej Babiš si je neprosadil sám. Musel mu je někdo navrhnout a někdo mu je musel schválit. Tak bych chtěl požádat i poslance ČSSD, zda by nebyli také takoví frajeři, jako jsou naši kolegové z KDU-ČSL, a nediskutovali s námi tento problém a podmínky čerpání, kde nebude docházet k tomu, aby byly velké firmy podporovány na úkor malých a středních, jak se bohužel stalo díky oněm změněným podmínkám v minulém vládním období.

Koneckonců kdyby si někdo myslel, že nás takhle pomlouvá ta zlá německá televize, protože máme protiimigračního premiéra a ta televize je proimigrační, což je asi nejhlupejší výmluva, jakou jsem slyšel za posledních dvacet let, tak přesně tohle najdete i v té výroční zprávě NKÚ. Na straně 55 přesně najdete citaci, že v důsledku nastavených podmínek a pravidel je podpora poskytována převážně velkým potravinářským firmám na úkor malých a středních podniků. To konstatuje naše instituce, náš Nejvyšší kontrolní úřad, a myslím si, že tenhle problém si diskusi v Poslanecké sněmovně zaslouží. Protože kdybychom udělali anketu, tak pevně věřím, že většina z nás by chtěla raději podporovat ty malé a střední. Také o tom spousta lidí často mluví do televize. Ale skutečnost je přesně opačná. Jsou podporovány ty velké na úkor malých a středních podle zprávy NKÚ, strana 55, pokud by vám tedy nestačila ona reportáž České televize.

Jsme-li u zprávy NKÚ, která je také programem naší mimořádné schůze, tak se velmi věcně věnuje otázce udržitelnosti veřejných financí. Naprosto věcně, bez emocí zpráva popisuje systémová rizika, kterým jsou české veřejné rozpočty vystaveny a která vyvolají tlak na rozpočty v následujících letech a bezpochyby ohrozí makroekonomickou rovnováhu. Pojďme tedy vést vážnou diskusi o tom, jak to eliminovat, jak to zlepšit.

Rozpočtový výbor bude zítra ráno projednávat konvergenční program, který vláda každý rok do konce dubna musí odeslat Evropské komisi, kde popisuje své fiskální úsilí a naznačuje rozpočty následujících tří let. V tomto konvergenčním programu se vláda přiznává, nemůže ani jinak, že v roce 2018 vyvíjela negativní fiskální úsilí, že v roce 2019 opět vyvíjí negativní fiskální úsilí a že i v roce 2020 hodlá vyvíjet negativní fiskální úsilí. Negativní fiskální úsilí, to znamená kroky vlády, kterými vláda aktivně a vědomě zhoršuje bilanci veřejných rozpočtů. Pozitivní fiskální úsilí je, když vláda aktivně a vědomě zlepšuje bilanci veřejných rozpočtů. Neutrální fiskální úsilí je, když nedělá ani jedno, ani druhé.

Česká vláda, a sama to má ve svém dokumentu, říká: my aktivně a vědomě svými rozhodnutími zhoršujeme bilanci veřejných rozpočtů a hodláme to dělat i v příštím roce. Já si myslím, že to zaslouží svoji diskusi. Jsme po pěti letech mimořádného ekonomického růstu. Ekonomika ochlazuje, ale stále, doufám, před námi není žádná tragédie, je před námi stále ještě velmi slušný hospodářský růst, ale vláda říká: my chceme dál aktivně zhoršovat stav našich veřejných rozpočtů, protože vyvíjíme negativní fiskální úsilí. Každý si to může v tom konvergenčním programu přečíst. To je prosím pěkně dokument vlády, to není moje tvrzení, a budeme ho zítra projednávat.

Samozřejmě největším problémem udržitelnosti veřejných rozpočtů, kterým se zpráva NKÚ také věnuje, tím největším problémem je udržitelnost systému povinných pojistných, tedy sociálního pojištění a zdravotního pojištění. To je

notoricky známý problém. Jistě si, dámy a pánové, vzpomenete, jak podrážděně reagoval pan předseda vlády na zprávu Národní rozpočtové rady, která predikovala vývoj do roku 2050, 2060 a říkala, že v té době se stane zejména systém sociálního pojištění a důchodového pojištění zcela neudržitelný. Jak to odbyl pan premiér, jak říkal, ať si Národní rozpočtová rada nehraje na prognostika na příštích 50 let, ať nestraší lidi. Ona nějak podobně to popisuje, tak jako Národní rozpočtová rada to nějak podobně popisuje jako rizika budoucího vývoje udržitelnosti veřejných rozpočtů, to popisuje i ona zpráva NKÚ, ke které se pan premiér vyjádřil ještě podrážděněji. Opět řekl, že je to nesmysl a že do toho NKÚ nic není.

Tak se podívejme na to, co o tomto problému píše sama vláda, protože i konvergenční program, což je vládní dokument, se věnuje dlouhodobé udržitelnosti veřejných rozpočtů, tomuto také, a ve vládním dokumentu vláda píše: Očekáváme, že do roku 2030 bude saldo relativně stabilní na úrovni kolem minus 0,3 % HDP. V dalším období se bude saldo zhoršovat a klesne kolem roku 2060 téměř až k minus 4 % HDP, píše vláda. Vláda, jejíž premiér toto popírá, když to řekne nějaká jiná instituce. Je to samozřejmě pravda. Vláda má pravdu, ale současně předseda vlády, když to řekne někdo jiný, tak to prostě popírá a říká, že to je kampaň a účelovka.

Tak se prosím pěkně podržme onoho vládního dokumentu, podržme se konvergenčního programu, přiznejme si, že systém sociálního pojištění opravdu je udržitelný pouze do roku 2030 – a to je prosím pěkně, dámy a pánové, za chvíli, to je jedenáct let, to je v podstatě nic z hlediska dlouhodobého cash flow penzijního systému – a že po roce 2030 se začne rychle propadat do obrovských problémů, a pokud se něco nestane v nejbližší době, tak do problémů neřešitelných. Přičemž vláda tohle ví, vláda tohle říká rozpočtovému výboru Sněmovny, vláda tohle pošle na DG Ecofin do Bruselu, ale my zatím vůbec nevíme, co s tím ta vláda chce dělat. Známe jenom programové prohlášení vlády, kde je napsáno, že penzijní reforma je prioritou číslo jedna a že jejím základním pilířem je oddělení důchodového účtu od státního rozpočtu.

Já si dovolím konstatovat, že oddělení důchodového účtu od státního rozpočtu není žádná reforma. To je prostě metodický účetní krok, který vůbec nic nevyřeší. Já si naopak myslím, že tu situaci ještě zkomplikuje. Ale dobrá, pojďme se o tom bavit, pojďme se bavit o tom, co uděláme, jaké kroky, na jakých principech, aby se v roce 2040 nepropadl deficit důchodového účtu ke 2 % HDP a v roce 2060 ke 4 % HDP, protože to už jsme v naprosto neudržitelné situaci. Nikdo z nás samozřejmě neví, kolik bude v roce 2050 HDP, ale kdyby to prosím pěkně bylo dneska, tak je to 200 miliard. A to je, všichni víme, že to je neudržitelné. Vláda to ví, nemůže to nevědět, protože to sama píše ve svém dokumentu, o kterém bude zítra jednat rozpočtový výbor, a nedělá vůbec nic. A ani nenaznačuje jakými opatřeními – já si nepředstavuji, že uvidím na stole penzijní reformu v paragrafovaném znění, ale myslím si, že by měla Sněmovna diskutovat aspoň o těch základních principech, jak zajistit udržitelnost veřejných rozpočtů, na jejichž rizika upozorňuje zpráva NKÚ a koneckonců která přiznává i vláda sama ve svém konvergenčním programu.

Rovněž se zpráva NKÚ věnuje otázce daní z hlediska toho, že se nepodařilo zjednodušit daňový systém, což samozřejmě komplikuje život jak správců daně, tak daňovým poplatníkům. Opět si to zaslouží svoji diskusi. Opět si zaslouží svoji diskusi

zejména proto, že projekt Moje daně, který často paní ministryně prezentuje, bohužel nepočítá, pokud vím, zatím s tím, že by docházelo k jednotnému odvodu všech přímých odvodů, tedy daně z příjmů fyzických osob, sociálního pojištění a zdravotního pojištění, ze sjednoceného základu, z jednoho místa na jedno odvodové inkasní místo, ze kterého by také přicházela ta společná kontrola. S toutle ideou jsme přece vždycky všichni souhlasili. Byla i uzákoněna, pak to bylo zrušeno, padla kolem toho spousta nepravdivých výroků, ale prostě nevyčítejme si minulost. Vraťme se k té základní otázce zjednodušení daňového systému a řekněme si proboha, že odvádět tři daně ze tří různých míst, z různých základů, na různá místa, a odtud aby přicházely kontroly, je prostě neefektivní a nikdo z nás to nechce. A jak to tedy uděláme, aby to šlo z jednoho místa, z jednoho základu, na jeden účet a z něj přicházela jedna kontrola. To je to tak složité si o tom aspoň povídat a zkusit to zrealizovat? Proč se tomu ta vláda tak urputně brání? Prosím, schvalme tedy ten program, abychom o tom diskutovat mohli.

Zrovna tak stojí za diskusi kvalita a konkurenceschopnost veřejné správy. Porovnáme-li Českou republiku v mezinárodním měřítku, a její konkurenceschopnost, no tak si díky podnikatelům vůbec nevede špatně. Ze 140 hodnocených zemí v rámci OECD jsme na 29. místě. A mohli bychom být mnohem výš než na 29. místě, kdybychom neměli tak neefektivní veřejnou správu. Protože v rámci stejného hodnocení, stejné metodiky, co se týče konkurenceschopnosti veřejné správy, jsme na 97. místě, daleko za některými rozvojovými zeměmi, a v rámci 28 zemí Evropské unie dvacátí čtvrtí. Pokud byste si mysleli, že si vymyslím, tak i tohle najdete v té zprávě NKÚ. To přece stojí za velmi vážnou diskusi v Poslanecké sněmovně. Tady se přece zjevně ukazuje, že tady máme přímou – pardon, přímou, naopak – máme tady nepřímou úměru mezi kvantitou a kvalitou.

Vláda nabrala za posledních pět let více než 40 tisíc nových státních zaměstnanců. Já souhlasím s tím, že zdaleka ne všichni jsou úředníci, ale jsou mezi nimi tisíce úředníků. O desítky miliard zvýšila mzdové náklady na personál placený ze státního rozpočtu. A jsme na 97. místě v konkurenceschopnosti. A jestliže dnes paní ministryně občas do novin řekne, že musíme snížit státní zaměstnance o 10 %, říkám ano, souhlasím, samozřejmě, možná o 20. Ale pro boha živého, proč jste těch 10 % nabírali? Tak dobře, tak už se to stalo, tak se pojd'me bavit o tom, jak skutečně dostat armádu státních zaměstnanců pohybující se někde kolem 440 tisíc lidí na rozumné číslo, ufinancovatelné číslo a především výkonné číslo, jak zvýšit jejich konkurenceschopnost. A pokud platí ta nepřímá úměra, samozřejmě platí jenom v nějakém rozsahu kvantity a kvality, tak prostě se do toho musíme pustit. Což je bolavé, což je nepopulární. A my tady svoji pomoc nabízíme a pojd'me se o tom bavit, pojd'me o tom diskutovat.

Také v případě, že bude program schválen, máme připravenou celou řadu usnesení, která jsme vám chtěli navrhnout. Některá se věcně kryjí s tím, co tady přednášel pan předseda Fiala, takže ta opakovat nebudu. Ale chci vám nabídnout k úvaze, k přemýšlení aspoň usnesení, kde by Sněmovna vládu požádala, aby přestala vyvíjet negativní fiskální úsilí. Aby zkusila být aspoň neutrální, když už nechce být pozitivní. Ale vyvíjet negativní fiskální úsilí v době ekonomického růstu – chce to

někdo? Jestli to chcete, tak to tak nechte, ale já si myslím, že by Sněmovna měla aspoň diskutovat o tom, jestli to chce, nebo nechce.

Dále, že bychom vládu požádali, aby předložila ne penzijní reformu během několika měsíců. Pan premiér ji sice sliboval už v roce 2016 a je rok 2019, ale protože víme, že se nic takového nechystá, tak chápu, že nemůže v tomhle roce vláda nic rozumného předložit, ale měla by předložit aspoň základní principy, kterými chce dosáhnout dlouhodobé udržitelnosti veřejných rozpočtů, když ona sama ví, že po roce 2030 se to začne propadat do neřešitelné situace, pokud do té doby nic neuděláme.

Chtěl bych navrhnout usnesení, kde bychom diskutovali, jak změnit podmínky a pravidla, které tahle vláda změnila v minulém období způsobem, který, jak konstatuje zpráva NKÚ, poskytuje podporu velkým firmám na úkor malých a středních. Jak změnit podmínky a pravidla tak, aby naopak poskytovaly podporu malým a středním proti těm velkým, včetně zastopování přímých plateb a celé řady věcí. To je přece věc, která se týká života každého z nás. Kvality života na venkově. Kvality demokracie. Opravdu o tom chcete mlčet a říkat: no tak když si to ti kluci takhle udělali, tak ať si to čerpají? To je přece odpovědnost Sněmovny o tom mluvit! Zvlášť když na to upozorňuje zpráva Nejvyššího kontrolního úřadu.

A samozřejmě bychom rádi od vlády i slyšeli, jak chce zvýšit konkurenceschopnosti a efektivitu veřejné správy, která se rok od roku zhoršuje souběžně paradoxně s tím, jak stát bobtná a nabírá nové a nové zaměstnance.

Dámy a pánové, domnívám se, že tohle opravdu stojí za velmi vážnou diskusi. A kdo jiný by o tom měl diskutovat než Poslanecká sněmovna? A kdo jiný by vládě měl říct své představy než právě vláda. (?) A já se chci zavázat k tomu, že pokud ty představy nebudou v přímém rozporu s programovými východiskem TOP 09, že na nich ochotně budeme s vládou spolupracovat a že to rádi podpoříme. Ale musíme aspoň uslyšet, jak to ta vláda chce řešit. Protože zatím jsme jenom slyšeli, že ty problémy neexistují. Ale ony existují, jsou velmi vážné a my si myslíme, že si to zaslouží mimořádnou schůzi a že si to zaslouží i příslušná usnesení, která zde jednotlivé frakce zcela jistě budou přednášet.

Abych zdůraznil pozitivní přístup TOP 09 k téhle problematice, tak tady chci říct dopředu jeden závazek. Rozpočet na rok 2020, o kterém již vláda diskutuje a který nějakým způsobem vyjde z toho konvergenčního programu, samozřejmě vzhledem k tomu, jaká rozpočtová politika se tady dělala minulých pět let, nemůže být dobrý. To prostě nejde, to už nikdo nestihne za těch několik měsíců, kdy se bude rozpočet schvalovat. Ale alespoň je možné při něm myslet na budoucnost a budoucí generace způsobem, který nebude urážlivý. Jestliže v posledním roce naší vlády v roce 2012 za krize se podařilo z celkového podílu výdajů státního rozpočtu mít na investice alespoň 10 %, tedy přesně řečeno 9,9 %, tak jsem přesvědčen, že v onom roce 2020 po pěti letech vynikajícího hospodářského růstu by se to mohlo podařit také. Že by bylo 10 % celkových výdajů státního rozpočtu na investice. Připomínám, že letos je to 8,1 a že to opravdu není žádná sláva. Ten rozpočet je přerozdělovací, nemyslí na budoucnost, projíždá současnost. Deset procent opravdu není přehnaný požadavek. Země, která chce dynamicky modernizovat, by ten podíl měla mít úplně někde jinde. Ale snažím se žít v realitě. Tedy bude-li podíl investičních výdajů na celkových

výdajích alespoň 10 % a nezvýší se přitom plánovaný deficit, jsme připraveni zcela vážně jednat o podpoře rozpočtu a rozpočet podpořit, přestože tam bude tisíc dalších věcí, které nám budou zásadně vadit. Ale bude-li tam alespoň 10 % na investice, budeme mít čistě svědomí, že ten rozpočet také myslí na horizont za toto volební období, že myslí na mladší generaci, že myslí na budoucnost a nemyslí jenom na cynické udržení moci, na zítřejší den.

Děkuji vám za pozornost, dámy a pánové.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Kalouskovi. Dalším vystupujícím k pořadu schůze je Marek Výborný, připraví se pan kolega Ivan Bartoš. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážený tarzo vlády České republiky, vážení kolegové, vážené kolegyně, já jsem překvapen v situaci, kdy zde chceme se kompetentně bavit s vládou o tak závažných situacích, jako je deficit státního rozpočtu, o tak závažných věcech, které jsou uvedeny ve zprávě nezávislého Nejvyššího kontrolního úřadu, že vláda tímto bohorovným způsobem přistupuje k této debatě a k tomu, že není potřeba slyšet ani hlasy opozice, ani hlasy vlastních poslanců, protože předpokládám, že do té debaty o takto závažných věcech se mají zapojit všichni členové této Sněmovny.

Chci tady ale jasně na začátku říci, že tato mimořádná schůze se vymyká nějakému běžnému soupeření mezi vládou a opozicí. Alespoň tak to čtu já. Nesešli jsme se tady kvůli rozdílu v politických názorech, nesešli jsme se tu kvůli standardní opoziční kritice vlády. Scházíme se kvůli tomu, že vláda, kabinet ohrožuje samy základy fungování naší země. Ohrožuje naši budoucnost, ohrožuje víru občanů v právní stát.

Tato vláda skutečně dosáhla smutného primátu. Povedlo se jí najednou ohrozit tři pilíře fungujícího slušného státu. Spravedlnost, budoucí prosperitu a schopnost vládnout. Tato vláda, přestože vládne v době ekonomického růstu, není schopna rozumně hospodařit a žene zemi do neomluvitelně vysokého deficitu veřejných financí. A to přesto, že vytáhla bezmála 20 miliard z fondu, který mohl sloužit například k rozjezdu důchodové reformy.

Tato vláda vládne způsobem, že vlastně nevládne. Máme tady zprávu Nejvyššího kontrolního úřadu a ta je dlouhým výčtem nesplněných vládních slibů, opomenutí a nezdarů. Já za sebe říkám, že je to velmi neveselé čtení. A tato vláda má ve svém čele premiéra, který čelí nejen trestnímu stíhání a kolosálnímu střetu zájmů, ale je i v podezření, že zneužívá své moci, aby se vyhnul spravedlivému procesu. A právo tady musí platit pro všechny. Budoucnost se nemá projídat, jak jsme toho bohužel svědky. Vláda má dobře vládnout a toto všechno je zde ohroženo.

A my chceme od vlády slyšet odpovědi. Pokud tady padají otázky, chceme znát odpovědi. Protože mimochodem, jak už to říkal Tomáš Garrigue Masaryk, demokracie je diskuse. Proč tedy zde tuto diskusi nechceme vést? Demokracie nepanuje, ale opravuje, i to jsou slova prvního prezidenta. A demokracie spočívá

v mravnosti. Tak tedy diskutujeme, opravujeme, hledíme mravnost a obecné dobro, protože jsem přesvědčen o tom, že to je cílem a povinností nás všech bez ohledu na to, v jakých lavicích a v jakých politických tričkách zde sedíme.

Jsmo si jako poslanci plně vědomi naší spoluodpovědnosti nejen za aktuální, ale i budoucí vývoj České republiky. Bereme ji vážně, očekávají to od nás, tedy od celé Sněmovny, i všichni spoluobčané. V rámci dělby státní moci platí jasné vztahy, vláda – exekutiva je odpovědná za své konání Sněmovně, která jí vyslovuje důvěru. Je tedy zcela logické, a doufám, že i pro vládní poslance nepřekvapivé, že Sněmovna a zvláště opozice chce využít své pravomoci a klade vládě otázky, na které chce znát odpověď. Ne kvůli sobě, ne kvůli nám, ale kvůli veřejnosti, která má právo vědět, proč vláda koná, nebo proč vláda nekoná, proč vláda rozhoduje, nebo proč vláda nerozhoduje. Bohužel jedinou odpovědí na opakovaně kladené otázky směrem k vládě je mlčení, odmítání zařadit opakovaně body na program řádné schůze Poslanecké sněmovny. Pro nás je tento postup nepřijatelný. My odmítáme to, aby se vláda promlčela až k problémům, které i s ohledem například na příznaky ekonomické stagnace evidentně přijdou. Ekonomický cyklus je tady neoblomný a tvrdá data například z Německa, se kterým je naše ekonomika spojena téměř pupeční šňůrou, jsou bohužel nepříznivá. Původně predikovaný růst HDP v Německu 1,6 % byl už v prvním čtvrtletí tohoto roku snížen na 0,6, o celý jeden procentní bod.

Když tedy vláda odmítá komunikovat, je potřeba se ptát. Já bych byl velmi rád, kdyby tato vláda vzala naši výzvu vážně a půl dne se kompetentně bavila i s opozicí, aby se nebála vyslechnout kritické názory, aby pochopila, že nám jde o společnou věc. Bohužel z dosavadních vyjádření mám ale pocit, že vláda je jedním velkým pštrosem, který pouze vytvrale strká hlavu do písku před řešením skutečných problémů. Problémů, které pálí občany této země. Ano, bohužel tato vláda je odkladačem slibů. V roce 2015 – jeden příklad za všechny – to byl premiér Andrej Babiš, který slíbil, že do června roku 2015 představí strategický rámec důchodové reformy. Dámy a pánové, dneska je 25. dubna 2019 a já se ptám: kde, pane premiére, kde máme ten strategický rámec důchodové reformy? Vzpomeňme si na spanilé jízdy pana premiéra po krajích a jeho paletu slibů komukoliv cokoliv. A výsledek? Vláda buďto jenom slibuje a neplní, anebo když se pokouší své sliby splnit aspoň trochu, činí tak na úkor veřejného zadlužování. Chtěli byste rozdávat, ale netušíte, kde na to vzít.

Do toho se promítá i chaotické personální řízení, kde na postu ministra spravedlnosti má tato země již čtvrtého ministra za posledních devět měsíců. Členové a členky této vlády se ve svých funkcích točí rychleji než apoštolové na pražském orloji. Skutečně toto může pomoci personální stabilitě tak důležitého rezortu, jako je rezort spravedlnosti? Skutečně to přináší vědomí právní jistoty v České republice? Skutečně to působí důvěryhodně vůči jednotlivým článkům justice?

Čeká se na klíčové reformy. Já bych připomněl jednu za všechny – exekuce, exekuční řád, zákon o státním zastupitelství a další. Kdy se jich z taktu destabilizovaného rezortu skutečně dočkáme? A tady, dámy a pánové, nejde o nějakou akademickou diskusi, tady se jedná o narovnání exekučního prostředí, na které čeká víc jak 800 tisíc lidí v exekuci, jde o úpravy systému zastavování nezákonných exekucí a taktó bych mohl pokračovat dál. A když chtějí s řešením přijít

poslanci, tak se vláda brání tím, že chystá své vlastní řešení. A když s ním má přijít, tak premiér bez vědomí koaličního partnera vymění ministra, který bez jediného skandálu a s velkou odbornou erudicí a hlavně zájmem a pracovitostí ten rezort vedl. Do spekulací o dalších souvisejících okolnostech, které v osobních přiběžích nejen pana premiéra tato vláda vleče u nohy jako kouli, se ani raději nebudu pouštět. Kdyby pan premiér řídil své firmy tak schopně, jako vede tuto vládu, jsem přesvědčen o tom, že by už dávno zkrachovaly.

Přitom se náš stát nachází, a to je potřeba také říci, v relativně velmi pozitivním období. Výsledky uplynulého roku 2018 ukázaly, že se České republice dařilo. Období hospodářského růstu se promítlo v pozitivních makroekonomických údajích státu souvisejících ať už s růstem hrubého domácího produktu, spotřebou domácností, poklesem nezaměstnanosti či poklesem podílu státního dluhu na HDP. Vysoká domácí spotřeba byla tažena růstem mezd a platů v soukromé i veřejné sféře i zvyšující se aktivitou veřejného sektoru. Odrazem toho bylo zvýšení příjmů státu, zejména těch daňových, včetně příjmů z pojistného na sociální zabezpečení. Za těmi výbornými makroekonomickými výsledky a výsledky státního rozpočtu se však již dlouhodobě skrývají systémové překážky, které budou ovlivňovat výsledky České republiky a její konkurenceschopnost do budoucna. Příznivé výsledky rozpočtu za rok 2018 nepředstavují záruku zdravých veřejných financí v dlouhodobém horizontu.

A tady skutečně můžeme zalistovat ve zprávě Nejvyššího kontrolního úřadu, protože ten jasně a srozumitelně upozorňuje na to, že rostou běžné výdaje a dosud vážne uskutečňování strategických investic, realizace důležitých reforem, které jsou stále spíše obsaženy v koncepcích a někdy ve strategických dokumentech, namísto toho, aby tyto reformy byly skutečně představeny a skutečně realizovány. Je to logické. Jak by vláda v tomto stavu mohla něco podobného prosadit? Stačí se podívat na programy zasedání vlády. Lupou by bylo potřeba se podívat, abychom našli zásadní vládní předlohy. Je to vláda údržby, je to vláda transpozic evropských směrnic, ale ani na prahu druhého roku její existence nevidíme žádné zásadní společnosti očekávané právní předpisy a normy.

K negativním faktorům patří také neefektivní způsob hospodaření státu a nízká výkonnost státní správy v některých oblastech. V roce 2018 na dlouhodobou neudržitelnost veřejných financí upozornila vládu také Národní rozpočtová rada, která za hlavní riziko považuje nesoulad mezi nastavením legislativy, budoucím demografickým vývojem a oddalováním důchodové reformy. Podle projekce obyvatelstva České republiky bude v roce 2020 v České republice žít zhruba 2,1 milionu obyvatel starších 65 let, ale v roce 2030 se předpokládá, že to bude už cca 2,4 milionu obyvatel.

Stát především nevyužil období hospodářského růstu pro sestavení rozpočtu, který by byl alespoň vyrovnaný a zohledňoval principy hospodářského cyklu. Současně je vysoká závislost plnění státního rozpočtu na růstu ekonomiky a podceňování rizik růstu průběžných, respektive mandatorních výdajů státu. Sestavování rozpočtu je nadále postiženo nepřesností s převažujícím podceňováním příjmů, ale i neplněním výdajů. To se potvrdilo opět výraznými rozdíly mezi schváleným rozpočtem a skutečností. Ačkoliv příjmy státního rozpočtu od roku 2014 do roku 2018 vzrostly téměř o 270 miliard korun, plánované saldo státního rozpočtu

se v těchto letech snížilo jen o 62 miliard. V roce 2018 dosáhl rozdíl mezi schváleným rozpočtem a skutečností téměř 53 miliard korun. Negativně lze rovněž hodnotit, že meziroční nárůst běžných výdajů státního rozpočtu ve výši 86,5 miliard byl vyšší než nárůst daňových příjmů ve výši 84,8 miliardy korun. I toto vytváří rizika pro udržitelnost hospodaření s prostředky státního rozpočtu v budoucích letech.

Oddalovány jsou důležité reformy a plnění strategických cílů směřující například ke zjednodušení daní, zefektivnění správy daní směrem k poplatníkům, otevírání trhů veřejné železniční dopravy, rozvoj silniční infrastruktury, elektronizaci veřejné správy, k lepšímu ovzduší dosahování úspor energií, ale také v rámci podpory malých a středních podniků. Jako příklad lze uvést, že v oblasti dopravní infrastruktury se síť dálnic v roce 2018 – a tady to je moc dobře známo, protože to tady opakovaně zaznívá – se podařilo dálniční síť rozšířit o pouhé čtyři kilometry nových dálnic. Z pohledu efektivnější správy daní směrem k poplatníkům nebylo dosaženo významného pokroku, když zákon o daní z příjmů nebyl zjednodušen a v České republice musejí firmy na splnění daňových povinností věnovat podstatně více času. Vláda slibovala výrazné zjednodušení, paušální odvody, a dnes se dozvídáme i z úst paní ministryně, že tyto sliby neplatí, že je potřeba je odložit a že možná někdy příště. A já se ptám, v kterém roce. V kterém roce a kdy budou tyto sliby vůči našim podnikatelům skutečně splněny? Hospodaření státu nepostoupilo směrem k dobré praxi ani v některých dalších oblastech, které souvisejí s úrovní řízení a kontroly odpovědných orgánů. Důsledkem je, že státní správa v řadě oblastí není efektivní a plnění nezastupitelné role státu k naplňování společenských potřeb nefunguje.

Je zřejmé, že nízká výkonnost veřejné správy limituje celkovou konkurenceschopnost České republiky. Potvrzuje to i mezinárodní srovnání. Podle pravidelného hodnocení konkurenceschopnosti zemí prostřednictvím globálního indexu konkurenceschopnosti, který zveřejňuje Světové ekonomické fórum, si Česká republika v roce 2018 vůbec špatně nevedla. Umístili jsme se na 29. místě ze 140 hodnocených zemí. Její pozice se zlepšila o tři pozice oproti předchozímu roku. Co však, a to je důležité, co však konkurenceschopnost ovlivnilo negativně, byla výkonnost veřejného sektoru. Podle dílčího ukazatele výkonnost veřejného sektoru, který je součástí celkového indexu, obsadila Česká republika až 97. místo a v rámci zemí Evropské unie 24. pozici z 28.

Co tedy můžeme shrnout z té zde zmiňované a vládou nereflektované zprávy Nejvyššího kontrolního úřadu? Stát nevyužil období hospodářského růstu pro sestavení rozpočtu, který by byl alespoň vyrovnaný a zohledňoval principy hospodářského cyklu. Oddalovány jsou důležité reformy a plnění strategických cílů, které by směřovaly například ke zjednodušení daní, zefektivnění správy daní směrem k poplatníkům, otevírání trhů veřejné železniční dopravy, rozvoj silniční infrastruktury, elektronizaci veřejné správy. A takto bychom mohli pokračovat dál a dál. Přetrvává formalismus, neplnění povinností, narůstající byrokracie, neefektivní procesy, nízká výkonnost veřejné správy. To všechno limituje konkurenceschopnost České republiky.

Druhý bod, druhá věc, taky velmi zásadní – státní rozpočet. Březnový deficit. Březnový deficit je nejhorším výsledkem státního rozpočtu od roku 2012. Ve schodku rozpočtu se odráží například citelný nárůst počtu zaměstnanců placených ze státního

rozpočtu, k němuž došlo, aniž by jej kompenzovala adekvátní úsporná opatření. Zaměstnanců placených ze státního rozpočtu je o 17 tisíc více než v loňském roce. A těchto 17 tisíc prostě nežije nikde ve vzduchoprázdnu. Vládní výdaje se celkem oproti loňsku zvedly o 13 %, což je v porovnání s růstem ekonomiky i s vývojem rozpočtu v předchozích letech nezvykle vysoké tempo. Příjmy stouply oproti loňsku k prvnímu čtvrtletí pouze o 5 %. Je tam tedy rozdíl 8 %. Vláda si i tak schodek vylepšila projedáním, doslova a do písmene projedáním 18 miliard z rozpuštěného Fondu národního majetku. Místo 28 miliard jsme tak na 9 miliardách, ale to jenom za první čtvrtletí tohoto roku 2019.

Trvalé navyšování mandatorních výdajů při současném už viditelném poklesu tempa hospodářského růstu je cestou do slepé uličky, nebo možná spíše cestou proti zdi. Určitě je správné v době ekonomického růstu podpořit některé klíčové věci, jako je třeba růst důchodů. My nekritizujeme vládu za to, že přidává důchodcům, ale za to, že to dělá nesystémově a v podstatě jim rozdává peníze jejich vnuků. Všichni víme, že současný důchodový systém je dlouhodobě neudržitelný. Nakonec to konstatovala i zpráva Národní rozpočtové rady. Ale ptám se, proč by si s tím kdokoli z vlády lámal hlavu. Premiér řeší úplně jiné věci a komise pro spravedlivé důchody již předem avizuje, že nemá ambici přijít se skutečnou a potřebnou důchodovou reformou, ale bude řešit jen dílčí věci.

Problémy s financováním sociálních služeb tady nakonec už byly projednávány a přiznává je i paní ministryně Schillerová, stejně tak jako na ně upozorňuje Ministerstvo práce a sociální věci. Nejsou zde pokryty výdaje na sociální služby. V současnosti sociálním službám chybí už dohromady 3,1 miliardy korun. Chybějící částka je způsobena jednak částečným výpadkem evropských zdrojů, těch tzv. individuálních projektů, a taky zvýšením příplatku pracovníkům v sociálních službách na základě změny nařízení vlády z prosince loňského roku a potom samozřejmě také nedostatečnou kompenzací zvýšení základních platových tarifů, ale i zvýšenými výdaji v souvislosti s probíhající reformou psychiatrické péče. Ze všech krajů České republiky k nám putují informace, že schválené dotace na provoz sociálních služeb jsou nedostatečné. Navíc problémem není jen nízká dotace na sociální služby, ale také dlouhodobě podfinancovaná zdravotní péče jak v pobytových, tak v terénních službách. Sečteme-li všechna tato rizika, bohužel reálně hrozí omezení služeb. Pravděpodobně v září budou muset charity, diakonie, ale dneska už i ti velcí poskytovatelé začít propouštět ty, kteří se mají starat o ty, kteří se o sebe postarat nemohou.

Ptám se, jakým způsobem zajistíme služby pro cca jeden milion našich spoluobčanů, kteří se o sebe postarat nemohou a kterým jsou služby ať už těch velkých, nebo těch malých poskytovatelů určeny. Ano, tento jeden milion, a podotýkám, s rodinnými příslušníky to je zhruba 2,5 milionu obyvatel České republiky, tak tyto lidé, kteří jsou často upoutáni na lůžko, ti nepůjdou protestovat před Strakovku, ti nepůjdou protestovat před Parlament. Ale proto jsme tady my, abychom se ozvali, abychom připomněli, že vláda bohužel to jediné, co zatím provedla a co umí, je jenom rozdávání peněz bez jakékoli koncepce. Důchodovou reformu asi nepotřebujeme a sociální služby taky ne. V důsledku špatného

financování a chyb této vlády hrozí naprostý kolaps právě v této klíčové oblasti, v sociálních službách.

Já bych chtěl všem našim nemocným, všem našim seniorům jasně říct, že my jako opozice, my jako KDU-ČSL na ně na rozdíl od této vlády nezapomínáme a uděláme všechno pro to, abychom přiměli vládu k dofinancování sociálních služeb tak, aby tento kolaps, který zde reálně hrozí, nenastal.

Co říci na závěr? Pan premiér se vždycky holedbal tím, že on přišel řídit stát jako firmu, že přišel řídit stát, aby fungoval efektivně. Tento výsledek dokazuje, že to nedokázal. Požadavky Ministerstva financí na snížení počtu úředníků o 10 % a provozních úspor resortů ve výši 50 miliard jsou dokladem toho, že jeho úředníci už tuší, že bude zle. Analyzují, jak jde ekonomické prognóza pomalu dolů a současně neustále rostou mandatorní výdaje. Je to téměř panická reakce. Přesto se vláda stále tváří, že všechno je v pořádku, na Titaniku se tančí a nic se neděje. Zjevně také trvalá neschopnost státu realizovat naplánované investice, které nám mohly v době ekonomického růstu připravit konkurenční výhodu pro horší časy. Tento čas vláda trestuhodně promarnila. Kde je digitalizace státní správy? Kde je nová dopravní infrastruktura? Kde jsou další kroky, na které oprávněně upozorňuje i Nejvyšší kontrolní úřad?

Rád bych tady, jak tady zaznělo i při jiných příležitostech, podobně jako kolegové z ODS označil tuto vládu za levicovou, a to nejenom kvůli jejím politikám a podpoře ze strany KSČM. Bohužel, já to nemohu takto učinit. Slušná levicová vláda totiž aspoň tuší, kde vzít peníze na zvýšené výdaje státního rozpočtu, a má i plán masivních veřejných investic. Tato vláda nemá ani jedno, ani druhé. Proto se musím ztotožnit s jedním z těch starších hesel hnutí ANO 2011 o tom, že Češi jsou schopný národ, ale řídí jej nemehla. Ano, pane premiére, měli jste v tomto volebním heslu před lety pravdu, která se teď skutečně naplno ukazuje.

A na úplný závěr, dámy a pánové, bych se rád s vámi podělil o jednu zkušenost. Víte, o čem sním, když v posledních třech týdnech aspoň trochu spím? Sním o tom, že tato země bude mít vládu s jasnou strategií a vizí, která jenom nerozhazuje peníze jako předvolební dárky a nekupuje si hlasy voličů za budoucí peníze našich dětí. Bohužel stále to je zatím jenom sen. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu omluvy, mezitím co se připraví pan poslanec Ivan Bartoš. Omlouvá se místopředseda Sněmovny Tomáš Hanzel do 12.00 hodin ze zdravotních důvodů. Dále se omlouvá paní poslankyně Pavla Golasowská od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Dále se omlouvá poslankyně Radka Maxová v čase od 10.00 do 11.30 hodin z pracovních důvodů. Dále se omlouvá poslanec Tomáš Vymazal z dnešního jednání Poslanecké sněmovny z osobních důvodů a jako poslední tady zatím mám omluvu pana poslance Karla Schwarzenberga z dnešního a zítřejšího jednání Poslanecké sněmovny, a to ze zdravotních důvodů.

A nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Ivana Bartoše a připraví se pan poslanec Vít Rakušan. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré dopoledne, vážený pane předsedající, tři ministři z vlády Andreje Babiše zde přítomní, pane Faltýnku (Poslanec Faltýnek rázně mimo mikrofon: Dobrý den!), kolegyně, kolegové. Chtěl bych vystoupit možná s kratším příspěvkem než moji předchůdci.

Když si potřebuji provětrat trochu hlavu ze Sněmovny, chodím domů pěšky a občas jdu přes Staroměstské náměstí a tam je známý pomník mistra Jana Husa, kde je napsáno Milujte se, pravdy každému přejte. Tak asi těžko tady nutit poslance, aby nějakým způsobem změnili dynamiku vzájemných vztahů a křivd z dob minulých, ale pravdu bychom si asi zasloužili my v Poslanecké sněmovně a i lidé, kteří nás volí, jednotlivé strany, občané České republiky, pro které přece politiku děláme. A tedy musím říct, že často se nám vůbec možnosti se dozvědět odpověď, tu pravdu, nedostává.

Proč je tahle dnešní schůze svolána? Tahle dnešní schůze je, že vláda má nějaký program a možná si odškrťává, tohle jsme protlačili, tohle jsme schválili, ale jakmile se objeví nějaká, řekněme, událost nebo shrnutí nebo nějaké nezávislé zhodnocení nebo nějaká nová legislativa, která se jí nehodí, v tu chvíli se Sněmovna nějakým způsobem uzamkne a body, které je potřeba probrat nebo najít nějaké společné řešení nebo je třeba jenom vysvětlit v rámci dotazů na ministry, nefungují, nejsou zařazovány na jednání Sněmovny, na interpelacích je často odpovídáno nějakými pinklymi grafy nebo prostě věcmi, které vůbec nesouvisí s danou otázkou, nejlépe ve druhé fázi, kdy je druhá odpověď, na kterou už poslanec nemůže reagovat. Já jsem viděl dneska ráno, když jsem šel do práce nějak kolem půl šesté, možná v prvním zpravodajství, nějaké reakce premiéra Andreje Babiše k této schůzi a zase jsem tam viděl posměch, ignoraci – já jedu tady na D4, vy si tam dělejte, co chcete. Možná potom je namístě se ptát, proč tedy pan předseda Vondráček schůzi svolával na dnešek, když tady premiér nebyl, a myslím si, že bychom si ji měli asi zopakovat, až tady bude pan premiér, kterého se týkají jako předsedy vlády všechny tři důležité body.

Teď nebudu procházet zprávu NKÚ, i když pro mě je tam velmi alarmující, a je to důležité téma pro pirátskou stranu ještě předtím, než jsme vstoupili do Sněmovny, a to je problematika výstavby bytů, vůbec poptávky po bytech nejen takzvaných sociálních, ale 150 tisíc lidí každý rok v České republice shání bydlení, které je cenově nedostupné. Nejedná se pouze o nějaké sociální případy nebo lidi, kteří jsou senioři nebo v nějaké hmotné nouzi nebo matky, je to prostě číslo, které český trh neuspokojuje, a kroky vlády v tomto směru jsou žalostné. Ostatně zákon o sociálním bydlení, který byl v minulém období shozen ze stolu, jak jsme se dozvěděli, nebude, bude tady nějaký investiční program. Tak uvidíme, jestli se tohle téma třeba ještě nezvedne.

Chtěl bych hovořit k důležité věci, a opět se týká osoby pana premiéra, ale nejen pana premiéra, ale i třeba ministra Tomana. Na začátku jsem hovořil o citátu mistra Jana Husa "pravdy každému přejte" a na ty dotazy, které si myslím, že jsou naprosto validní, které se týkají střetu zájmů vysoce postavených politiků, se opět dozvídáme od premiéra, a je to takové dost typické, že označuje všechny své oponenty, buď že to dělali také – což se nás, Pirátů, naštěstí netýká, my jsme první volební období v Poslanecké sněmovně –, anebo prostě hledá nějaké viníky, takže se postupně

dovídáme – a to pan Prchal, nebo kdo, vymyslel velmi chytře, spojit to s tím výkřikem Kampaň!, všichni to potom různě používají v různých memech a ono to jaksi rozmělnuje podstatu problému, který tady řešíme. A ten problém je dlouhodobě v České republice – historicky korupce, historicky prolínání byznysu s politikou, a tudíž upřednostňování byznysových zájmů nad zájmy občanů a České republiky, který tedy, dříve aspoň, byl hodnocen jako třeba korupční nebo nějaký nežádoucí lobbying, bohužel se to od jisté doby, a není to doména tohoto volebního období, jaksi stává standardem.

Jenom musím říct, protože se od pana Babiše často dozvídám i v nějakých třeba osobních reakcích nebo v reakcích na pana předsedu klubu Jakuba Michálka, že to je nějaká jako osobní msta. Pana Babiše jsem potkal asi rok předtím, než vzniklo hnutí ANO, on tak mapoval ten politický terén, to bylo jako to období, kdy on s politiky vesele komunikoval a budoval svoje impérium, a my jsme s Piráty začínali dělat politiku odspodu v momentu, kdy tady byli úplně jiní lidé, kteří také měli své problémy. Já nebudu jmenovat nikoho tady ve Sněmovně, ale řešili jsme kauzy typu pan Drábek a pan Šiška a sKarty a korupční skandály jiných politiků a zneužívání pravomocí, a kdyby nebyl premiérem Andrej Babiš a někdo jiný by byl v té samé situaci, a z pohledu střetu zájmů finančního nařízení Evropské unie je v tom například ministr Toman, tak bychom prostě řešili toho politika, který tento problém má, a tlačili bychom na něj, aby ten problém vyřešil. Toliko k naší motivaci.

Střet zájmů je nežádoucí, holt pan Babiš už příchodem do politiky na svůj post ministra financí nemusel jednat s politiky o dotační politice, už nemusel řešit nákup firem, najednou on se stal tím politikem, který zároveň má své podnikatelské aktivity, nebo měl své podnikatelské aktivity, v rámci svého holdingu nejen v České republice, ale v dalších zemích Evropské unie. Jenom bych chtěl ukázat takový graf. (Ukazuje tištěný materiál.) Stále tady nemáme projekční plátno. Tento graf končí v roce 2017. Já jsem se od pana Babiše dozvěděl v jedné televizní debatě, že to je nějaký vylhaný graf. Tak ten je z výročních zpráv společnosti Agrofert. To je tady rok 2006 a tady už 2017 Andrej Babiš v politice. Sami máme rok 2019. Já ten graf ještě nemám aktualizovaný, možná ho budeme nějakým způsobem aktualizovat.

Ale co se stalo v minulém volebním období, kdy Piráti ještě nebyli v Poslanecké sněmovně? Mám tady takovou poměrně chronologii, já vezmu jenom ty kritické momenty, protože řešíme jeden velmi konkrétní případ, který, jak jsem řekl, se týká premiéra, který bohužel zde není a nemůže vystoupit, ale týká se třeba i ministra Tomana. Myslím si, že takový bod, který je často řešen a omílán v médiích, a pan premiér se na něj odkazuje, i lidé, kteří mu nějakým způsobem kryjí záda, je do toho 2. 2. 2017. Tam byl pan Andrej Babiš stoprocentním vlastníkem akcií koncernu Agrofert, SynBio, pak vznikly ty dva svěřenecké fondy, kde on své podnikatelské aktivity jakoby přesunul do těch fondů, a tím měl být vyřešen střet zájmů, a tím měl pak vyhovět i legislativě, která vstoupila v platnost 9. 2. 2017 a mimo jiné, tato novela – to je česká legislativa – zakazovala, aby společnost ovládaná členem vlády získávala dotace, investiční pobídky, veřejné zakázky.

Tady na tohle téma upozorňoval třeba pan pirátský senátor Lukáš Wagenknecht. Ten vlastně popisoval, jakým způsobem funguje osoba obmyšlená v těch fondech, jak funguje potom návrat těch fondů, když politik třeba přestane fungovat v politickém

režimu. A tahle situace prostě zde byla v předchozím volebním období. Podle slovenského rejstříku konečných vlastníků – a on v České republice není veřejný a vláda se tomu brání, my jsme i navrhovali třeba podmínění státních zakázek firmám, u kterých není jasný konečný vlastník, prý by to byla přílišná byrokracie koukat se do té tabulky, kdo tedy ve finále je konečným vlastníkem – se ukázalo, že Andrej Babiš je stále v pozici tzv. osoby obmyšlené, tudíž on je ten beneficiant. Toliko ke zjištění ze slovenského rejstříku konečných vlastníků.

Ale my jsme získali analýzy evropských právníků ze severovýchodních zemí, které definují tuto pozici stále ve střetu se stávající legislativou České republiky z předchozího volebního období.

Je tady nějak hlučno, tak já troch zvýším hlas.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já vás prosím, vážené dámy a pánové, o klid, aby se předseda Pirátů Ivan Bartoš mohl v klidu vyjádřit. Prosím.

Poslanec Ivan Bartoš: Já už budu pomalu pokračovat k tomu konci. Už jsme v roce 2018. My jsme upozorňovali na začátku léta roku 2018, vyšly o tom i články, že se blíží vstoupení v platnost evropského, nikoliv českého, ale evropského finančního nařízení, které je proti střetu zájmů, a oslovili jsme i třeba jednotlivé rezorty v České republice, jakým způsobem se tedy postaví k tomu, že toto evropské nařízení začne platit, v jaké roli potom bude pan premiér Babiš. My jsme se nesetkali příliš s nějakou odezvou. Odpovědi nám bylo, že z pohledu České republiky je všechno v pořádku, protože zde přece existují fondy, kde jsou ty věci převedeny, a netřeba to řešit.

My jsme potom v roce 2018 25. 7. zveřejnili analýzu, která dokazovala, že Andrej Babiš je z pohledu evropského finančního nařízení ve střetu zájmů a svoji situaci musí řešit. Protože se stále nic nedělo, my jsme se obrátili na evropské komisaře, myslím, že to udělala ještě Transparency International, jejíž tedy šéf byl bývalým oblíbencem Andreje Babiše, než mu začalo vadit, jak pan Andrej Babiš funguje v české politice, a obrátili jsme se na komisaře Oettingera, Hogana a paní Cretu, aby tuto věc řešila s českými ministerstvy a dala jim metodologii, jakým způsobem se postaví k pozici pana Tomana, který tedy podle jiného grafu je, a to hovořím o tom evropském nařízení, vlastně v tom konfliktu kvůli členům své rodiny, kteří podnikají v oblastech, kde jsou přerozdělovány evropské dotace. A odpovědi tedy bylo, že se Evropská komise, resp. ti jednotliví komisaři tím budou zabývat, a že tedy dají nějakou metodologii, popř. provedou šetření. Já jsem se s paní Cretu setkal 6. 9. 2019. Já říkám ta data, protože my se často dozvídáme od pana premiéra, že protože jsou Velikonoce, tak je to na něj atak, protože se tomu nemůže věnovat. Protože jsou Vánoce, tak je to načasováno, a protože jsou tyto volby a tyto volby, tak je to celé kampaň do eurovoleb. Tak tuto věc jsme začali řešit v sedmém měsíci roku 2018, ostatně od té doby se jí potom věnuje i paní Cretu v rámci kontroly a máme vlastně téměř rok poté před evropskými volbami a stále zde, nevím z jakého důvodu, není nějaké vyjádření třeba jiné, než šlo z ministerstev a netýkalo se evropského finančního nařízení, ale nemáme zde ani výsledky šetření Evropské komise. Já jsem

se s paní Cretu sešel v Praze a oni tedy přislíbili, že výsledky z tohoto budou k dispozici v lednu. Jinak máme k tomu řadu dokumentů. Já mám tady takový štos, ten vám ani snad nemusím ukazovat.

Co asi je důležité, v 9. měsíci 2018 podala Evropské komisi podnět v souvislosti se střetem zájmů Andreje Babiše také Transparency International. A já už budu pokračovat spíše letem světem, protože těch událostí se udála celá spousta. My jsme se dozvěděli, že tedy Evropská komise bude šetřit střet zájmů Andreje Babiše a provede audit, který ale nesáhá do toho období od platnosti evropského nařízení, ale do toho předchozího období. Takže ta data, která si Komise vyžádala od jednotlivých rezortů, které jsou zodpovědné za rozdělování dotací, se týkala toho období před platností, kde tedy evidentně jsou také pochybnosti.

Vlastně v posledním měsíci minulého roku se na veřejnost dostala, a já tak trochu věřím, že tam zabojovala i nějaká čest těch právníků, kteří fungují pod Evropskou komisí, protože oni vypracovali právní analýzu, která potvrzuje střet zájmů českého premiéra, a tuto když předávali Evropské komisi, tak se dostala na veřejnost. Takže někde od prosince od právního oddělení Evropské komise, což je těleso, které má celkový počet zaměstnanců asi 400, tak ne každý je z nich právník, ale není to nějaké právní oddělení dvou lidí, které píše ad hoc analýzy na objednávku, jak se mi zdá, že se občas děje v České republice, když někdo potřebuje zdůvodnit nějaký svůj krok. A komisař Oettinger přislíbil oproti Evropské komisi a paní Cretu, která hovořila o lednu, tak komisař Oettinger přislíbil, že tyto výsledky šetření i toho auditu budou k dispozici v dubnu. Já jsem se setkal s panem Oettingerem v Mnichově na Munich Security Conference, kde i tento termín potvrdil. My jsme se dozvěděli – mezitím o tom třeba hlasoval Evropský parlament, že tedy střet premiéra České republiky je problematický, hlasovalo pro to asi 447 poslanců Evropského parlamentu, včetně členů frakce, ve které je ANO v Evropském parlamentu, včetně frakce ALDE. Takže i Evropský parlament, který se také podle vyjádření pana Babiše spikl a dělá na něj kampaň asi, tak ten také je přesvědčen o tom, že to je problém.

Minulý týden odvysílala německá veřejnoprávní televize ZDF dokument, takže jsme se nově dozvěděli, že proti panu Babišovi se spiklo Německo, zejména kvůli jeho tvrdé protiimigrační politice, což je mimo jiné argument, který zazníval i zde ve Sněmovně, když jsme tady chtěli řešit Evropský parlament, jak hlasoval v souvislosti s podobnou situací, ve které je pan Orbán v Maďarsku, což mně trochu vysvětluje, proč si tak rozumí na té V4, tak ten také není šikanován za tvrdou protiimigrační politiku, ale ten je kritizován za to, že stejně tak v Maďarsku se přerozdělují evropské peníze způsobem, který není transparentní a který prostě nahrává určité skupině podnikatelů, ne tedy asi přímo panu Orbánovi, ale minimálně blízkých panu Orbánovi.

Takže o tom hlasoval Evropský parlament, odvysílala o tom informace i ZDF a pan Oettinger se na utajeném jednání, což nebývá úplně zvykem, nebyl zde přístup veřejnosti, ale ty informace samozřejmě téměř v přímém přenosu někteří poslanci zveřejnili, jsme se dozvěděli, že termín, kdy budou výsledky hlášány, ne zveřejněny, české vládě, je 15. května, což by samo o sobě nebyl problém, blíží se evropské volby. Já si myslím, že pan Babiš, který sám říká, jak je transparentní a jak je to všechno kampaň, má přece úžasnou možnost ten, podle tedy jeho očekávání, asi

pozitivní výsledek co nejvíc tlačit, aby se před volbami ukázalo, že to Německo, že ti poslanci, že ta média, že ty nezávislé instituce, které auditují, že Evropská komise, že paní Grässle, že paní Cretu, že pan Oettinger tedy na něj jedou tu kampaň, jak on říká, tak jsme asi chtěli, abychom dali panu Babišovi tu možnost nějakým způsobem s těmi výsledky, které, doufám, budou k tomu 15. květnu zaslány, tedy snad už budou zaslány, tak abychom nějakým způsobem s nimi před volbami mohli seznámit veřejnost a ukázalo se, jak to tedy z pohledu evropského finančního nařízení je.

Je tam tedy takový malý trik, bych řekl. Výsledky toho auditu a vlastně ten závěr šetření Evropské komise bude v režimu neveřejném, dostane ho vláda. Vláda má dva měsíce na to, aby se Evropské komisi k tomuto výsledku šetření vyjádřila. To nás dává časově někdy do června, července. To už bude zvolen nový Evropský parlament, bude se ustavovat Evropská komise a ten stav, kdy premiér České republiky podle zjištění právníků Evropské komise je ve střetu zájmů, máme zastaveno proplácení dotací firmě Agrofert z EU, ne, že by ty dotace dál nešly z našich národních zdrojů, takže ten bude trvat minimálně tuto dobu, než dojde k nějakému rozhodnutí.

Proto my jsme chtěli na základě tohoto vyjádření komisaře Oettingera, který byl kritizován evropskými poslanci za tento liknavý postup, a my jsme se museli obrátit znovu na Evropskou komisi, a pokud tady nebude nějaké řešení v zákonných termínech, budeme muset pravděpodobně jít až k Evropskému soudnímu dvoru pro tu nečinnost, tak jsme chtěli, aby Sněmovna jako orgán, který kontroluje vládu, a aby jako i vláda vyslala signál Evropské komisi, popř. jsme se domluvili zde s vládou, že ty výsledky, pokud to bude možné, zveřejní jak Evropská komise, tak i vláda v momentě, kdy je obdrží, anebo zpracuje tu odpověď tak rychle, aby se to skutečně stihlo ještě v tom původním složení Evropského parlamentu, aby občané i politici, opoziční politici, politici vládní koalice prostě viděli, jaká ta věc opravdu je. To bylo v tom mém úvodu, to pravdu každému přejte. Tento bod nebyl zařazen. Dozvěděli jsme se tedy, že to je opět všechno nějaká kampaň. Takže my jsme chtěli navrhnout i usnesení, které by bylo tímto směrem, žádali bychom Evropskou komisi.

A není to pravda, že náš ministr teda, nebo náš pan premiér, nemá hlas v rámci Evropy. Vždyť nám tady vykládá, jak ty věci tlačí a ovlivňuje. Zejména tedy, když je potřeba proti zastropování dotací, z kterých má sám prospěch, nebo Agrofert holding má z toho prospěch. Budeme stále v té rétorice před tím rozhodnutím, ačkoliv tu zprávu evropských právníků zde mám ve fotokopii. Kdybyste se chtěli někdo podívat, co je v té zprávě napsáno, rád vám ji poskytnu nebo ji zašlu mailem.

Takže my jsme chtěli, aby Sněmovna toto projednala. A tento jasný signál, který je v zájmu i poslanců, i vlády, i pana premiéra Evropské komisi vyslala a šla tou cestou zveřejnění výsledků tohoto auditu co nejdříve. Tento bod nebyl zařazen na jednání Sněmovny. Je to jeden z těch tří důležitých bodů, který je na jednání dnešní mimořádné schůze, na které teda pan premiér není. A já vás prosím, umožňme, aby tato schůze začala se schváleným programem, a pojďme se bavit o tom usnesení, protože já si myslím, že je to v zájmu skutečně všech. Já vám děkuji za váš čas. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu jednu omluvu a mezitím se připraví pan poslanec Vít Rakušan. Respektive revizi omluvy. Pan poslanec Tomáš Vymazal ruší svoji omluvu, kterou měl z celého jednacího dne z osobních důvodů, a pan poslanec Tomáš Vymazal tady již je. Nyní dostane slovo pan poslanec Vít Rakušan. Prosim.

Poslanec Vít Rakušan: Pane předsedající, vážená jedna paní ministryně vlády České republiky, tak děkujeme alespoň vám za to, že jste si na nás udělala v nabitém programu čas a budete poslouchat to, co vás jednoznačně a každopádně nudí. To jsou prostě slova poslanců Parlamentu České republiky, tedy toho tělesa, které vaši vládě vyslovilo důvěru.

Samozřejmě my jako STAN podporujeme, aby byl schválen program dnešní schůze, a chtěli jsme všechny poslankyně a poslance o toto požádat. A ten důvod je jednoduchý. Často vidíme obličeje opozičních poslanců i vládních politiků v našich zádech, kteří často hovoří o tom, že naše opoziční politika je vedena personálně, že vedeme jednoduchou antibabiš politiku a bavíme se prostě jenom o tom, jak tato vláda personálně není uspokojivá, jsou to osobní útoky. Dneska máme mimořádnou, ale skutečně mimořádnou příležitost se nebavit personálně, nebavit se osobně. Je tady zpráva NKÚ, jsou tady na stole fakta o tom, jak český stát funguje, respektive nefunguje, a vláda České republiky, vládní poslanci, koaliční poslanci, mají jedinečnou příležitost vstoupit s námi do diskuze a přesvědčit nás o tom, že ta fakta jsou jiná, že skutečně ta zpráva NKÚ nepopisuje realitu stavu České republiky. Prosim umožněte tuto diskuzi, umožněte ji v té Poslanecké sněmovně, která vaši vládě vyslovila důvěru.

Pan premiér Babiš tady hovořil o tom, že se jedná o nějakou zprávu a že by se NKÚ měl věnovat číslům a neměl by se zabývat věcně tím, v čem funguje nebo nefunguje Česká republika. Ale ona to není nějaká zpráva, ona je to zpráva velmi podrobná, která v jednom ze svých odstavců charakterizuje Českou republiku tak, že se jedná o zasukovaný stát. O stát, který se nevyvíjí, o stát, který stagnuje. O stát, který má 150 vládních koncepcí a strategií, ale o stát, který postrádá vizi. Vizi dlouhodobého rozvoje a ambici tu vizi uskutečnit.

Jaké jsou jednotlivé danosti toho celého popisu České republiky v současnosti.

Digitální správa, digitální stát, o kterém hnutí ANO tak vehementně mluvilo ve všech volebních kampaních. Tak zákon o digitální službě, jak jistě víte, nenavrhuje vláda, ale je to návrh zástupců poslaneckých klubů.

Daňové povinnosti, kdy vláda jeden rok daně snižuje, druhý zvyšuje a dává tím velkou míru nejistoty všem v České republice, kteří daně platí.

Řešíme problémy typu splavnění Dunaj – Labe – Odra, ale stále nám chybí jasná energetická koncepce našeho státu, nemáme stále vyřešeno, zda budeme nebo nebudeme dostavovat bloky jaderných elektráren a jak náš stát bude energeticky soběstačný v budoucnosti.

Pět let mělo hnutí ANO jednoho ministra dopravy, rekordmana ve svém rezortu. Rekordmana, kterého ještě letošní zimu překvapil sníh.

Stavební zákon – paní ministryně je zrovna přítomna. Jednoznačná zodpovědnost hnutí ANO. V době mimořádné ekonomické konjunktury, která byla dána obecnou prosperitou v evropském i globálním prostoru, se v České republice nestavělo. Stavební zákony jsou natolik složité, že to prostě nemožňovalo soukromníkům, městům, obcím, developerům Českou republiku dále rozvíjet. To už je zodpovědnost hnutí ANO. Pět let v tomto rezortu vládly ministryně tohoto hnutí. Předložily rekonstrukci stavebních zákonů, které nefungují, jakékoliv pozměňovací návrhy odmítaly, a teď nám slibují, že za pět let předloží zcela nový zákonný rámec a najednou se v České republice stavět bude.

NKÚ v určitých paragrafech stát chválí, přiznává, že ekonomická situace se lepší, klesla nezaměstnanost, rostou platy. Ale hned v druhém dechu dodává, že lidé za své daně – za své daně – v České republice nedostanou odpovídající služby. V rámci Evropské unie jsme na 24. pozici ve výkonnosti veřejného sektoru. V rámci Evropské unie jsme na 26. pozici ze všech členských států v časové náročnosti plnění daňových povinností vůči státu. Opravdu nám to stačí? Opravdu není ambice vlády České republiky vyšší, než být v poslední třetině všech států Evropské unie v rámci plnění základních povinností státu?

My jsme identifikovali pět oblastí, které považujeme do budoucna pro Českou republiku za ty zcela zásadní. První reforma vzdělávacího systému. Co o tom říká NKÚ? Nejsou nastaveny cíle, není nastaven dlouhodobý horizont českého školství. Proto nelze ani hodnotit z pozice NKÚ, zda se české školství vyvíjí tak, jak by se vyvíjet mělo. Protože nemáme jasně stanovenou vizi a cíle.

Inovace státní správy, kde digitalizace zaostává, kdy například v Estonsku zvládnou podat daňové priznání čtyřikrát rychleji než v České republice, o tom už tady mluvili i mí předchůdci.

Inovace sociálního systému. My všichni, kteří tady pocházíme z komunální sféry, víme, že prostě sociální systém, například systém sociálního bydlení, v České republice nefunguje. Stále tady řešíme problém, že nemáme zdefinováno, co je sociální bydlení, kdo ho má financovat, kdo je za něj zodpovědný a k čemu to vede. Rodiny s malými dětmi žijí v České republice v nebývalé míře stále na ubytovnách.

Environmentální politika našeho státu. Nedaří se plnit opatření a cíle v oblasti kvality ovzduší a dosahování energetických úspor. A my jako STAN chceme znovu zopakovat usnesení, které už jsme jednou podávali, a to že vyzýváme vládu České republiky, aby předložila Poslanecké sněmovně konkrétní plán termínovaných urgentních kroků vedoucích k zamezení nadměrné vodní i větrné eroze půdy a snižování její kvality a k zamezení zhoršování kvality spodní i povrchové vody. My tady řešíme dílčí problémy. Tato vláda je vládou mikromanagementu, řešení malých dílčích problémů, které se ještě mnohdy nevede efektivně řešit, ale ne víze. Neřešíme věci, jako například problém sucha, který na Českou republiku dolehne v obrovské míře, protože řada obcí není napojena na infrastrukturu. My řešíme banality, místo abychom řešili životaschopnost naší země pro další léta.

Stát se totiž nemá řídit jako firma, jak nám dlouhodobě říká pan premiér. Stát se má řídit jako stát. Je to totiž velmi složitý mechanismus, který prostě vyžaduje přístup, který v sobě neobsahuje to, že vybereme pár lidí, které nominujeme do vlády,

budeme jim říkat odborníci, ono se ukáže, že takovými odborníky nejsou. Ale vyžaduje strategické rozhodování a pohled vizionáře. A pohled vize této vlády jednoznačně chybí.

Samozřejmě podporujeme i žádost Evropské komisi o zveřejnění závěru šetření střetu zájmů premiéra Andreje Babiše. A prosím, vyhněme se všem argumentům, že by tím mohly být nějakým způsobem ovlivněny nějaké volby, které se teď blíží. Pokud střet zájmů existuje, myslím si, že by Parlament ČR měl mít právo s ním být seznámen. Seznámen v co nejkratší době. A myslím si, že Evropská komise by v případě schválení tohoto usnesení byla ochotna i toto usnesení reflektovat.

Co se týče hrozícího deficitu státního rozpočtu, paní ministryně Schillerová nám několikrát řekla, že oněch 18 miliard korun, které byly vzaty z privatizačního účtu, nebude projídáno, že budou použity koncepčně a že s nimi nebudou látány žádné díry ve státním rozpočtu. Co se teď děje? Právě těmito 18 miliardami ty díry látány jsou, protože jinak by se samozřejmě nedařilo plnit ten slíbený maximální deficit 40 miliard korun. V současné době máme nejhorší vývoj schodku státního rozpočtu od roku 2012. Máme problémy se stagnací DPH. Ta situace je alarmující. A je přece v zájmu České republiky, aby ministryně financí předstoupila před Poslaneckou sněmovnu a snažila se tyto problémy vysvětlit. Má k tomu dneska jedinečnou možnost, pokud její poslanci schválí program dnešní schůze.

Dámy a pánové, chtěl bych vás ještě jednou poprosit o to, abyste bez ohledu na svoji stranickou příslušnost umožnili diskusi všem poslancům Poslanecké sněmovny, nejen těm, kteří mají výsadu přednostního práva, protože demokracie je právě na diskusi založena. Ukažte prosím alespoň jednou, že vás názory opozice zajímají, a ukažte to nad tématem, které je věcné, nikoliv politické, nad fakty, které předkládá Nejvyšší kontrolní úřad, a ukažte, že umíte obhájit svoji práci a té přímé konfrontace s argumenty svých politických oponentů se nebojíte. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. Já nyní požádám o vystřídání, protože jsem další v pořadí.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní s přednostním právem pan předseda Okamura. Po něm pan místopředseda Sněmovny Píkal. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, návrh státního rozpočtu od počátku SPD kritizovala. A mohl bych tu citovat i mnohé prognózy, které se naplnily. Říkali jsme jasně, že vláda Andreje Babiše s ČSSD a KSČM slibovala lidem nespílitelné a zcela nereálné věci. Mnoho lidí tomu ještě vloni nevěřilo, ale nyní se to v plné nahotě ukazuje. Vláda má velké rozpočtové problémy a nedokáže naplnit sliby, které dala občanům. Samozřejmě jsme také vládu i média upozorňovali, že ekonomická situace v letošním roce bude horší a že očekávání růstu hrubého domácího produktu HDP jsou nereálná, a to samozřejmě s poukazem na loňský vývoj v Německu a západní Evropě, kam dodáváme naše produkty. Pochopitelně jsme

upozornili, že se od toho budou odvíjet i další oblasti, včetně inflace atd. Málo kdo na to ale slyšel.

Na druhou stranu jsme také nahlas řekli, že víme o tom, že vláda schodek rozpočtu bude snižovat, ale nikoliv škrty, ale nějakými umělými účetními operacemi. Pravda, netušili jsme, jakými. Ale protože je toto standardní trik této vlády, nemuseli jsme dlouho čekat – a vida. Neuběhl ani první kvartál a vláda si vypomohla převodem 18 miliard korun z privatizačního účtu.

Samozřejmě chápeme, že vláda je v těžké situaci. ČSSD, koaliční partner hnutí ANO, je před politickým i finančním krachem a bojuje o holé přežití. A marketing za veřejné peníze je jediné, co ČSSD umí. Pochopitelně pokud hovoříme o našem věčném tématu živení politických neziskovek, část ČSSD tento sektor po léta uplácí. To je jednak zcela nepřijatelné, ale současně nebezpečná politická hloupost, protože si kavárenské křídlo ČSSD platí jen bývalé voliče TOP 09, kteří teď jak blechy z pana Schwarzenberga a Kalouska přeskákali na Piráty.

Nebudu unavovat výčtem chyb rozpočtu a hospodaření vlády, ale jenom připomenu, že samozřejmě umíme ocenit i světélka na konci tunelu. Například to, že pan premiér s paní ministryni financí vzali za svůj náš návrh na paušální daně pro malé živnostníky. Děkuje.

V každém případě navzdory vši kritičnosti víme, že výlevy ve Sněmovně na faktické práci vlády nic nezmění. Jde pouze o divadlo, které se naučili pořádat kolegové z tzv. demagogického bloku pana Kalouska a ODS, ke kterému se teď přidali Piráti. Nikdo po nás nemůže chtít, abychom jakkoliv podpořili toto prapodivné a zemi škodlivé uskupení. Proto se u návrhu schválení programu mimořádné schůze zdržíme.

A máme tady další téma, a to zjištění Nejvyššího kontrolního úřadu, NKÚ, který opakovaně konstatuje jak jednorázová, tak systémová pochybení v hospodaření s veřejnými penězi, a to na všech úrovních a všech myslitelných oblastech. Nejvyšší kontrolní úřad přitom neupozorňuje jen na formální nedostatky v papírech, ale také na neúčelnost vynakládání veřejných peněz i na nedostatečnou vnitřní kontrolu. Je to oficiální, nezpochybnitelná kritika činnosti hnutí vlády ANO, ČSSD a KSČM, přičemž mnohá zjištění se týkají také předešlé vlády, kde byla navíc ještě KDU-ČSL. A jenom připomínám, že ta zjištění se pohybují v řádu miliard českých korun, které byly podivně či zvláštním způsobem vynakládány a bylo s nimi podivně hospodařeno. Na tato pochybení dlouhodobě vládu upozorňujeme i my v SPD. I bez mimořádné schůze jsme na toto téma upozorňovali pana premiéra i jednotlivé ministry.

Každoročně se tu potýkáme s tím, že Nejvyšší kontrolní úřad něco konstatuje, ale vláda na to kašle. S tím žádná schůze tady ve Sněmovně nic neudělá. A na vině tu není jen vláda nebo ministři a úředníci. Ti prostě dělají, co jim je dovoleno. A jestliže nemám v praxi vymahatelnou osobní odpovědnost, tak chybí nějaký zásadní motiv skutečně si hlídat efektivitu. Naopak víme, že pro většinu partají, co kdy byly ve vládách, se státní správa stala dojnou krávou, z níž cucali jak straníci, tak sponzoři a napojení lobbisté. A to se hodně těžko samozřejmě těm vládním stranám mění.

Mistři v tomto oboru byli, a věřím a nadále jsou, vládní sociální demokraté. Ale bezesporu tomuto oboru kralovali také lidovci a ODS. Členové ČSSD spolu s ODS patří také k těm málo případům, které občas soudy dotáhly do konce a alespoň nějak potrestaly. Křik chytíte zloděje je proto dnes hodně absurdní při pohledu na minulost některých stran. Ale souhlasíme, že problém je třeba řešit. Řešení ovšem opravdu leží jinde než v této mimořádné schůzi. Je v nastavení systému, který nedovolí plýtvat a rozkrádat veřejné peníze. Je třeba zavést skutečně osobní přímou odpovědnost všech za svěřené majetky a péči řádného hospodáře a tuto povinnost vymáhat.

Návrh zákona z pera SPD, který tuto situaci takto řeší, tady ve Sněmovně již rok leží a rok se nemůže posunout dále, protože je posouván ostatními politickými stranami někam, aby neprošel. Pokud si Nejvyšší kontrolní úřad stěžuje, že jeho kontroly vlastně nemají žádný efekt, pak je třeba se bavit o tom, jak tento systém zlepšit. Třeba zákonnou povinností vlády, ministerstva nebo úřadů, negativním výsledkem kontroly se zabývat a vyvodit z něj hmatatelné důsledky. Pokud vám, vážení kolegové a kolegyně, záleží na zprávách NKÚ, pojďme si sednout třeba v hospodářském výboru a takovou legislativu připravme.

Také třetí téma tohoto návrhu mimořádné schůze je skutečně velmi zajímavé. Je to střet zájmu politiků v této Sněmovně. Nemohu se nepozastavit např. nad výrokem předsedy Pirátů pana Bartoše. Dovolte mi parafrázovat. Byli jsme nuceni se obrátit na jednotlivé komisaře Evropské unie, kteří mají věc v gesci, a začalo šetření. Ohledně střetu zájmu máme české zákony a rozhodování o tom, kdo je ve střetu zájmu je v naší kompetenci. Jít práskat do Bruselu, protože jsem neuspěl doma, je mi lidsky odporné. A z historie víme, že je to smrtící pro Českou – (Byl vypnut mikrofon.)

Já tedy se důrazně ohrazuji proti tomu, aby mi byl vypínán mikrofon. Tak to opravdu je trošku nevdaná situace, ale věřím tomu, že to nebylo naschvál (s úsměvem).

Místopředseda PSP Petr Fiala: V žádném případě to nebylo naschvál, pane místopředsedo. Omlouvám se. (Směje se.) Proším, pokračujte. Mikrofon funguje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže jít práskat do Bruselu, protože jsem neuspěl doma, je mi lidsky odporné. A z historie víme, že je to smrtící pro českou suverenitu. Vždy, když se Češi či Moravané rozhádali a hledali soudce mimo svou zemi, tak to skončilo tím, že rozhodce, římský císař, toho zneužil k oslabení suverenity, svobod a práv zemí Koruny české.

Kauza Andreje Babiše nám opět ukazuje škodlivost evropských dotací. Nejenže obecně vedou ke korupci, kriminalitě a zneužívání, ale slouží k vydírání naší země a k ovládnutí vnitřní i zahraniční politiky. Analýzy, které přitom máme k dispozici, dávají a pánové, navíc ukazují krutý fakt: Česká republika není a nikdy nebyla žádný čistý příjemce peněz z Evropské unie. To je obrovská a hanebná lež. Je to dokonce naopak. Podle světoznámého francouzského ekonomy Thomase Pikettyho Česká republika patří mezi země, kterým se členství v Evropské unii vyplatí ze všech nejméně. Dříve naše finalizující ekonomika, ekonomika České republiky, se po vstupu do Evropské unie stala ekonomikou doplňkovou, subdodavatelskou a

záložním prostorem ekonomiky německé. A tento prostor naší současné ekonomiky je bohužel charakterizován kvůli Evropské unii vysokým podílem zahraničního vlastnictví ve všech rozhodujících sférách, velmi levnou pracovní silou, velmi nízkým podílem mezd, a tudíž velmi vysokým podílem zisku na přidané hodnotě a extrémně vysokým i nelegálním odlivem zisku ze země.

Podle oficiálních statistik Eurostatu, což je evropský statistický úřad, bylo z České republiky od roku 2010 do roku 2016 na dividendách nadnárodními korporacemi odkloněno 7,6 % našeho hrubého domácího produktu, HDP, tedy 2 252 mld. korun. Naproti tomu, a to je skutečně potřeba dobře porovnat, ve formě evropských dotací se nám za stejnou dobu "vrátilo" pouze 1,9 % HDP. Takže je potřeba tato čísla jasně vidět. Náklady na Evropskou unii jsou ale ještě vyšší. Tak nějak nám bruselisté zapominají říct, že například přicházíme o miliardy za cla, která dnes vybírá Brusel a která kdysi byla příjmem České republiky, že platíme kofinancování projektů, tisíce úředníků, kteří dělají agendu Evropské unie, a podobně. A jaké kofinancování projektů? Například ty známé rozhledny v údolí na Moravě. Jenom aby se vyčerpaly peníze Evropské unie, tak se utratily na rozhledny, které jsou v údolí, to znamená, není z nich nikam vidět. A ještě navíc se tyto projekty musely kofinancovat z peněz českých daňových poplatníků. A takových projektů je celá řada.

S tím se pojí i další nehorázná lež, že bez členství v Evropské unii nebudeme moci hájit své zájmy v unii. To je přece v praxi tisíckrát vyvrácená lež, jelikož s 21 českými poslanci v europarlamentu naše země přece nikdy neměla a nemá žádný vliv. Člen Evropské komise má dokonce smluvně zakázané hájit zájmy svého mateřského státu, ale musí hájit zájmy Evropské unie jako celku. Faktem ovšem je, že současní europoslanci ani paní komisařka Jourová za hnutí ANO skutečně české zájmy nehájí.

Dámy a pánové, v této Sněmovně je naší povinností hájit zájmy České republiky. Je skutečně k debatě, které politické síly je hájí a které naopak Českou republiku kontinuálně poškozují. Debata o tom by byla konečně přínosná, protože by se veřejnost alespoň dozvěděla, kdo hájí či zájmy. Mně nevadí, jestliže frakci v Evropském parlamentu, jejíž je součástí ODS, šéfuje muslim. Ale je dobré si to říct, abychom pak věděli, že až budeme hlasovat o zákazu propagace islámu v České republice, musí ODS hlasovat a rozhodovat se mezi dvěma zájmy: šéfa v Bruselu, nebo zájmem českých občanů a jejich bezpečí před nenávisťnými ideologiemi. A jak víte, návrh na zákaz propagace islámské ideologie, tento návrh zákona z pera SPD, už tady leží rok stejně jako zákaz zahalování.

Vím o panu Hamáčkovi a jeho členství v Aspen Institute. Ale máme tu střet zájmů. Pana Rockefellera, České republiky a jejich občanů. Takže vidíte, když tady takzvaný demagogický blok otevřel téma střetu zájmů, že to téma je skutečně hlubší a je ho potřeba pojmout komplexněji: kdo, kde a jak.

V případě pana Babiše je vše jasné. Podniká a bere dotace, které mu Evropská unie umožňuje brát. Je to samozřejmě velké zlo, které nás ničí. Křivení trhu a uplácení evropskými dotacemi v první řadě má na svědomí politika Evropské unie. Dotace pro vyvolené jsou škodlivé samy o sobě. Pokud se ještě zneužijí, jde o naprostou nehoráznost. V podílu nahlášených nesrovnalostí podvodného charakteru,

co se týče dotací, je Česká republika v Evropské unii dokonce na čtvrtém místě za Slovenskem, Itálií a Lotyšskem. Zatímco v celé Evropské unii končí před soudem každé druhé doporučení OLAFu, tohoto evropského úřadu, v Česku je to jen každé třetí ve sledovaném období, tedy přesně dva ze šesti. Co to znamená? Že ve skutečnosti se jen minimum podvodných dotací dostane v České republice k policii a k soudu. I když kolegové z ODS a ČSSD už vědí, že občas padne kosa na kámen a nějaký jejich politik je odsouzen. Ale jistě to berou jako nutnou daň. Vždyť dotacemi se přece dá tak skvěle uplácat v celostátní i komunální politice.

Ovšem víc než procento dotací, kde byl prokázán podvod, by bylo zajímavější uveřejnit procento těch, které měly nějaký význam. K čemu máme vlastně všechna ta golfová hřiště, luxusní penziony a rozhledny v údolí? Co to přináší drtivé většině běžných pracujících českých občanů? Cyklostezka je snad papírově v pořádku. Ale pokud po ní jezdí jen pár luňáků o víkend, pak jde o zbytečně vyhozené peníze a obec by mohla za tuto část rozpočtu opravit chodník, zlepšit veřejné osvětlení, třeba zrekonstruovat domov důchodců nebo třeba koupit něco do své místní školy.

Dámy a pánové, ano, střet zájmů, který tu má kdekoliv, je dobré téma na schůzi. Ale rozhodně to není jen problém a téma pana premiéra, ale také politiků mnoha dalších stran tady ve Sněmovně.

Rád bych vás závěrem vyzval: Přestaňte se tady už hádat a handrkovat. Občané čekají na to, abychom jim zlepšili životy a aby měli více spravedlnosti a bezpečnosti. Hnutí SPD podalo do Sněmovny řadu důležitých zákonů, které tady čekají na projednání a na které občané chtějí, aby se jim žilo lépe. Krátce je zrekapituluji.

Podali jsme zákon na pomoc lidem v dluhových pastech. Jsou to statisíce občanů. Chceme, aby ze zákona nejprve mohli občané platit jistinu, to znamená dluh, a až potom teprve poplatky a náklady. Nyní je tomu naopak, takže občané se nikdy nemůžou z té dluhové pasti dostat. Navíc v tom zákonu rušíme úroky z úroků. Právě kvůli tomu, že se platí úroky z úroků a nejdříve se musí splácet poplatky místo jistiny, tak právě proto se statisíce občanů nemůžou dostat z dluhových pastí. A já vás žádám, abyste podpořili tento náš zákon a zařadili ho na program schůze, abychom ho projednali, abychom pomohli těm statisícům lidí, protože vláda hnutí ANO, ČSSD a KSCM nepředložila žádný takový zákon.

Dále tady máme náš zákon z pera SPD, který končí s lichvou. Navrhujeme zastropovat úrokové sazby, takzvané RPSN, u půjček. Tento zákon platí ve většině zemí Evropské unie. Už jsem ho navrhoval v minulém volebním období a tehdy vláda hnutí ANO, ČSSD a KDU-ČSL mi ho zamítla. Uvrhli jste tak další a další desítky tisíc lidí do dluhových pastí. Takže já vás žádám, abyste se tady už přestali handrkovat a hádat vzájemně. Pojďme pracovat, pojďme přijímat tyhleto potřebné zákony. Protože když nebudou lichvářské úroky, pochopitelně také mnohem méně lidí může spadnout do dluhové pasti. Takže já vás o to žádám, ten zákon je tady vložen z pera SPD. Pojďme na to!

Dále jsme spolupředkladatelé zákona, který zpřísňuje tresty za týrání zvířat, a proti nelegálním množním. Leží to tady už rok. Tak prosím vás, pojďme pomoci už tomu, aby se netýrala zvířata. Pojďte to projednat místo tady těchto neustálých vzájemných invektiv, které tady vzájemně předvádíte.

Máme tady z pera SPD autorský zákon, kde rušíme placení poplatků, takzvaných autorských poplatků, OSA, a tak podobně, pro provozovny, pro zdravotní zařízení, pro kadefnictví, pro autoservisy, pro restaurace, pro prodejny a tak dále. Ulevili bychom statisícům živnostníků. Tak pojďme ten náš návrh z pera SPD projednat, ať ulevíme živnostníkům, ať nemusí platit tyhle ty poplatky, kde není cílem hudební produkce. Cílem zisku není hudební produkce. To je ta pointa našeho návrhu.

Dále nám tady už rok leží náš návrh z pera SPD na přímou volbu a odvolatelnost politiků. Navrhujeme to v první řadě pro starosty a hejtmany. Vždyť to platí i v okolních zemích. Platí to v Německu, v Polsku, na Slovensku, platí to ve Spojených státech, platí to ve Švýcarsku, v mnoha zemích. A právě ta odvolatelnost politiků je tady přece namístě. Vy se tady neustále handrkujete a vzájemně napadáte. Kdyby platila odvolatelnost politiků, kterou navrhujeme, tak už to mohl vyřešit občan a vyjádřit se v referendu, i v místním, zdali tedy chce pana premiéra nebo nechce, a měli bychom to vyřešeno. To znamená, leží to tady a už nám to tady leží zase rok.

Máme tady zákon o referendu. O to už se tady snažím dlouhá léta a pořád se nemůžeme dohodnout k návrhu, který by odešel z Poslanecké sněmovny. Takže já vás vyzývám, pojďme to konečně projednat a pojďme pracovat.

Je tady náš návrh z pera SPD další. Je to návrh na zákaz islámského zahalování, protože není normální, že někomu nevidíme do obličejů. Tento zákon platí v Rakousku, v Dánsku a mnoha dalších světových zemích. My už jsme ho podali loni a opět tady leží. Místo toho se tady hádáte.

Máme tady také návrh na zákon na zákaz propagace nenávistných ideologií. Pochopitelně mám na mysli islámskou. Podívejte se, jak je to čím dál aktuálnější téma v celém světě, a zase nám to tady leží ve Sněmovně a místo toho jsou tady nějaké schůze, kde se jenom lidé v přímém přenosu handrkují.

Máme tady také ten náš klíčový návrh – o tom už jsem mluvil ve svém vystoupení – na přímou hmotnou odpovědnost politiků a všech, kdo v exekutivě hospodaří s veřejnými penězi. Mám na mysli hejtmany, ministry a další. Přímá hmotná odpovědnost. Mají to servírky, mají to číšníci, mají to jednatelé firem, mají to ředitelé dokonce i státních organizací, ředitelé škol, ředitelé domovů důchodců. A proč to nemůže mít hejtman, ministr a další lidé, co přímo hospodaří s veřejnými miliardami? A právě proto, že tento náš návrh odmítáte, je to nejdůležitější protikorupční návrh, tak právě proto tady dokola řešíme zprávy Nejvyššího kontrolního úřadu, což je také téma dnešní schůze. Je opravdu s podivem, že některé strany takzvaného demagogického bloku blokují tento návrh a zároveň tady hovoří o nějakých zjištěních Nejvyššího kontrolního úřadu. No tak pojďte přijmout návrh SPD na přímou hmotnou odpovědnost všech, co hospodaří s veřejnými penězi, a pak samozřejmě korupce bude vyřešená celkem rychle. Protože když si to každý zaplatí ze své kapsy, tak to má dva rozměry. Za první se bude bát krást a za druhé ti méně schopní už do té funkce ani nepůjdou. Odmítnou ji sami.

To znamená, kdyby tady byl pan Stropnický, který byl ministrem obrany, tak sám od sebe toho ministra obrany už odmítne, protože to byl politický trafikant a v obraně se nevyzná, protože kdyby podepsal armádní zakázku, ve které se nevyzná, protože logicky se nevyznal, tak by do toho samozřejmě pak zahršel sám, kdyby to bylo

předražené. To je logické. Tím bychom vyřešili i politické trafikanty a politické nominanty. Ostatně, jak jsem se dočetl, to předvádějí Piráti na pražském Magistrátu. Místo odborníků politické nominanty a spolustraníky dávají do vedení městských firem. No, původně jste měli slogan "pusťte nás na ně", ale já už vím, co to mělo znamenat. Pusťte nás na koryta to znamenalo, že?

Další – připravujeme také návrh zákona na minimální důchod. Ten předložíme v nejbližší době. Takže znovu – pojďme radši pracovat! Pojďme spolupracovat na těchto našich návrzích! My chceme, aby v České republice všichni invalidní a starobní důchodci, nezapomínejme na ty invalidní, měli nárok na minimální důstojný důchod ve výši hrubé minimální mzdy, což by dnes bylo něco přes 13 tisíc korun čistého pro každého a až od této částky zásluhově, protože za ty důchody do 13 tisíc se prostě nedá vyžít. A hodně se zapomíná na invalidní důchodce. To připravujeme.

Také teď připravujeme zákon na zestátnění exekutorů. Podáme ho v nejbližší době.

Já jsem vás chtěl opravdu na závěr vyzvat, prosím vás, ukončeme už tady to vaše neustálé vzájemné hádání a napadání se, pojďme se radši posadit a pojďme pracovat na těchto konkrétních zákonech, které lidem přidají více peněz, bezpečí a spravedlnosti.

Určitě by bylo dobré také udělat soudní reformu, aby soudci měli časově omezený mandát a také hmotnou odpovědnost, protože na rozsudky se tady čeká více než deset let a občané jsou opravdu velmi frustrovaní, takže z tohoto pohledu jsem rád, že odstoupil pan ministr spravedlnosti Jan Kněžínek, protože tady nenavrhl vůbec nic a navíc odmítl spolupracovat.

To znamená, pojďme spolupracovat, pojďme pracovat, ukončete už to věčné hádání. A děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní jsou s přednostními právy přihlášení paní ministryně Schillerová, pan předseda Stanjura, pan předseda Bartošek. Paní ministryně je na řadě.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, trpělivě jsem naslouchala od začátku schůze, kromě jenom asi dvouminutové pauzy jsem odsud nevystřčila nos, aby mi něco neuniklo. Teď ale musíte počítat s tím, že budu muset mluvit dlouho, protože jsem dlouho naslouchala, a musím tedy také dlouho reagovat. Takže se vám předem omlouvám, ale tentokrát krátká nebudu.

Jako ministryně financí – to vás asi nepřekvapí – začnu hrozícím deficitem státního rozpočtu roku 2019, což je jeden z navrhovaných bodů, který byl navržen, opozice ho zařadila jako bod mimořádné schůze Poslanecké sněmovny, plnění státního rozpočtu. Nechám stranou, že to vnímám jako politicky motivovaný krok před volbami do Evropského parlamentu, i když tím vyvolám určitě zase celou řadu dalších faktických poznámek. Ale já si neumím jinak vysvětlit to, že diskuse na zvláštní schůzi má tedy vlastně nahradit standardní diskusi, která má probíhat na

čtvrtletním pokladním plnění státního rozpočtu. To ale nechám stranou a půjdu k faktům.

Ve vystoupení, které budu věnovat plnění státního rozpočtu, bych se ráda teď zaměřila na tři oblasti:

1. Ano, očekáváme schodek státního rozpočtu v roce 2019, protože takový rozpočet na rok 2019 schválila Poslanecká sněmovna.

2. Ano, součástí příjmů jsou od začátku, tedy opět již podle schváleného rozpočtu, i prostředky z bývalého Fondu národního majetku.

3. Ne, vyvozovat závěry z prvních tří měsíců cash flow není korektní. Je to naopak značně zkršené, což Ministerstvo financí komentuje pravidelně u výsledků měsíčního pokladního plnění stejně jako již ve zmíněné čtvrtletní zprávě o plnění státního rozpočtu.

Takže začnu prosím popořadě.

Sněmovna schválila státní rozpočet na rok 2019, schodkový, s deficitem 40 mld. korun. V minulých letech jsme byli zvyklí, že ekonomika spíše překvapovala pozitivnějšími výsledky, v loňském roce však začala zpomalovat, popravdě o trochu rychleji, zejména v důsledku vývoje, nebo určitě zejména v důsledku vývoje Německa. Při kombinaci schváleného deficitu a rychlejšího ochlazení ekonomiky tedy opravdu nikoho nepřekvapí, že očekáváme, že letošní státní rozpočet skončí deficitem. Na druhou stranu zpomalení ekonomiky není tak dramatické, pořád se jedná o stále slušný růst a ten zaručuje, že česká ekonomika bude konvergovat k vyspělým zemím Evropské unie. Pořád totiž platí, že dynamika české ekonomiky roste více než dvakrát rychleji než ekonomika zemí eurozóny. Také to neznamená, že by příjmy výrazně nestačily na rozpočtované výdaje.

Závěr Ministerstva financí ohledně vývoje ekonomiky a očekávání včetně predikce příjmů potvrdil – dovoluji, abych to připomněla a podtrhla – výbor pro rozpočtové prognózy. Ten shledal obě prognózy jasnou kvalifikovanou většinou hlasů za realistické.

Nyní mi dovoluji pár slov, zaznělo to tu od mých předřečníků, k údajnému rozpouštění rezerv z výnosů z privatizace. To projídaní, jak tady zaznívalo atd. Nebudu už tyto výrazy opakovat.

Dovolím si připomenout – a zase to říkám opakovaně, slyšela jsem to tu, už když se projednával zákon o zrušení Fondu národního majetku – že zapojení těchto prostředků z výnosů privatizace, které jsou aktuálně tvořeny – pozor! – jsou dnes tvořeny z převážné části dividendami ČEZu a dalších státních podniků, ale převážně tedy jsou to dividendy ČEZu, do státního rozpočtu bylo schváleno zákonem o státním rozpočtu na rok 2019. Ten schválila tato Poslanecká sněmovna. Proto já skutečně, skutečně považuji za úsměvné, že se nyní tváříme, jako že se to přihodilo jako nějaké nenadálé překvapení. To bych si snad nemohla jako ministryně financí vůbec něco takového dovolit. Čili já se důrazně ohrazuji proti demagogii, nehorázné demagogii, o jakémkoli rozpouštění rezerv!

Možnost převádět prostředky z výnosu privatizace do státního rozpočtu byla uzákoněna, prosím poslouchajte pozorně, v roce 2012. Každoročně bylo do rozpočtu

převáděno průměrně 9 mld. Také v roce 2007 investovala vláda z tohoto účtu do oblastí nesouvisejících s privatizací, zejména do Státního fondu dopravní infrastruktury 21 mld., později to bylo dokonce 34 mld. A to všechno se za vlády opozice, pravicových vlád, dělo mimo státní rozpočet, to znamená bez jakékoli možnosti Poslanecké sněmovny tyto výdaje ovlivňovat.

Zákonným účelem tohoto zvláštního účtu nikdy nebylo tvořit rezervy na horší časy, to se nám až teď hodí to říkat. Pokud si to někdo přesto myslí, proč se neozval mnohem dřív? Například v roce 2002, kdy příjmy tohoto účtu byly 130 mld. a výdaje 120 mld. Nebo v roce 2005, když příjmy dosáhly 110 mld. a výdaje 60 mld. a kdy se skutečně jednalo o příjmy z privatizovaného majetku v té době, nikoliv pouze o dividendy z majetkových účastí státu jako v letošním roce. Ani 40 mld. při výdajích 36 mld. v roce 2008 jistě nebylo zanedbatelných. Hovořit dnes, kdy jsou tyto příjmy v podstatě omezeny na rok od roku klesající dividendy ČEZu a v součtu tvoří zhruba desetinu příjmů z let 2002 či 2005 a ani ne polovinu z roku 2008, o rezervách státu je, nezlobte se na mě, teď jsem velmi zdvořilá, argument přitažený za vlasy.

Jediným cílem té navržené novely, kterou schválila tato Poslanecká sněmovna, aby prostředky, které nebudou využité na krytí privatizačních výdajů, mohly být smysluplně využity na investiční nebo sociální potřeby dle aktuálního stavu hospodářství. Tento proces je transparentní a kontrolovatelný, neboť podléhá standardním procesům uplatňovaným při sestavování a schvalování státního rozpočtu.

A nyní dovolte pár slov k plnění státního rozpočtu za první tři měsíce roku 2019. Dosavadní růst celkových výdajů ovlivňují nejen realizované priority vlády, jako je růst regionálního školství, růst důchodů či růst investic, ale i předsunuté výdaje na začátek tohoto roku. Jedním z nich je např. odvod vlastních zdrojů do rozpočtu Evropské unie, které jsou meziročně vyšší o 7 mld., protože bohatneme. Bohatneme, odvádíme víc, i když pořád zůstáváme čistým příjemcem, tedy pořád vlastně z Evropské unie čerpáme více, než odvádíme. Evropská komise si vyžádala od všech členských zemí zaplatit 40 % celoročního odvodu v prvních měsících tohoto roku, aby byly kryty výdaje na společnou zemědělskou politiku, strukturální a kohezní politiku v případě neřízeného odchodu Spojeného království z Evropské unie. (Poslanci v sále se hlasitě baví. Ministryně se odmlčela.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně, já vám rozumím. Prosím kolegy v sále, aby zachovali klid, abychom mohli vyslechnout odpověď paní ministryně. Prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane mistopředsedo. Já jenom využívám toho, že mi byl dán ten prostor, jak říkal jeden z mých předřečníků, že mám historickou chvíli to vysvětlit. Tak se snažím, abych byla schopna vám to skutečně vysvětlit.

Stejně tak nepravdivé transfery státním fondům, další důvod, proč se odváděly. Zejména Státní zemědělský intervenční fond a Státní fond dopravní infrastruktury jsou meziročně vyšší o téměř 12 mld. korun. Nebo k 31. březnu se vyplatilo již 45 % celkové roční rozpočtované částky kapitálových výdajů územním samosprávným

celkům. Rozpočtovaný růst výdajů pro tento rok oproti skutečnosti 2018 je na úrovni 8,4 %. Je proto jednoznačné, že dosavadní třináctiprocentní růst výdajů bude ve zbytku roku zpomalovat.

Samostatnou kapitolou jsou prostředky Evropské unie, jejichž dopad je ve schváleném rozpočtu na příjmové i výdajové straně stejně vysoký, to znamená neutrální k saldu hospodaření. Skutečnost však bývá odlišná. Prostředky Unie zasahují do dosavadního plnění rozpočtu negativně ve výši cca 5 mld., zatímco ve stejném období roku 2018 tam byl pozitivní vliv plus 24 mld. Na straně příjmů se projevuje, jak už jsem uvedla, mírné zpomalení ekonomického vývoje, ale také řada jednorázových faktorů. Například u daně z přidané hodnoty, byť na čistě březnovém inkasu je jasné vidět sice lepší tendence výběru DPH, je vlivů hned několik. Menší počet pracovních dnů v prosinci minulého roku, který měl vliv na inkaso DPH především u služeb v lednu tohoto roku. Díky kontrolnímu hlášení trvale klesá objem zadržovaných nadměrných odpočtů, který byl oproti stejnému období minulého roku o cca 1,2 mld. nižší. A proč klesá? Důvodem není nic jiného než naplnění našeho dlouhodobého cíle, kdy díky kontrolnímu hlášení v kombinaci se speciálními analytickými postupy je kontrolní činnost lépe zacílena pouze na problematické subjekty a transakce, to znamená, vlastně už v této fázi prověřování finanční správa si detekuje až problémy a až ty zadržují. Proto ten velký pokles. Ale to byl náš dlouhodobý cíl a to má samozřejmě také dopad na cash flow státu.

Role sehrála také jednorázová vyšší výplata nadměrných odpočtů v měsíci únoru, byla to asi 1,2 mld., a u spotřebních daní jednoznačně viditelný pokles inkasa u daně z tabákových výrobků, jejíž meziroční dvoumiliardový pokles je způsoben předzásobením starším vzorem tabákových nálepek v roce 2018, ale teď už se začíná ten trend vyrovnávat, protože inkaso spotřebních daní vykazuje meziročně buď kladný, nebo stabilní výnos. Je tedy evidentní, že nejde o nic jiného než o nakupování těchto problémů, těchto skutečností.

Naopak důležitou okolností a skutečností je, že na zpomalení ekonomiky jsme dobře připraveni. Za rok 2018 jsou pouze dvě země EU, které dosahovaly menšího veřejného zadlužení a současně vyššího přebytku než Česká republika. Na jeho výši se v našem případě navíc podílely poměrně rovnoměrně všechny složky veřejných rozpočtů. Máme extrémně nízkou nezaměstnanost, již několik let opakovaně nejnižší v rámci Evropské unie, a zároveň nízkoinflační prostředí. Ekonomika je vyrovnaná i z pohledu vnějších vztahů, což samo o sobě alespoň pro nejbližší období nepředstavuje z hlediska fundamentu ekonomiky tlaky na korekci měnového kurzu. Měnová politika již také několik let ve standardním režimu operuje přes měnověpolitické úrokové sazby, které poskytují prostor pro její další působení. Současně jsme vládní politikou posílili robustnost domácí poptávky, zejména pak spotřebu domácností a investice, a to včetně investic vládních institucí.

Znovu opakují, že u privatizačního účtu jdou veškeré provedené změny jednoznačně ve prospěch transparentnosti hospodaření s veřejnými prostředky. Umožňují plnou kontrolu Poslanecké sněmovny, žádné netransparentní úhrady v řádu stovek miliard korun mimorozpočtovými fondy. A argument tvorby rezerv je dosti lichý. Ohledně hodnocení pokladního plnění státního rozpočtu za první čtvrtletí platí, že je velmi brzy dělat jakékoli závěry, a to neohledně na skutečnost, že na straně příjmů

i výdajů existuje řada faktorů, které jsou jednorázové a velmi pravděpodobně do konce roku odezní, případně se zmírní.

A nyní mi prosím dovolu, abych volně navázala a vyjádřila se také k výroční zprávě Nejvyššího kontrolního úřadu, která je také navrhovaná jako předmět této mimořádné schůze. A tady se vyjádřím komplexně, to znamená jménem naší celé vlády. Pokud tedy tady bude trošku klid. (Obrací se k předsedajícímu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid! Paní ministryně bude pokračovat.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo.

Vyjádřím se ke zprávě, ve které náš stát je prezentován jako zasukovaný, neefektivní a v podstatě nefunkční. Pokusím se tedy být na rozdíl od této zprávy poněkud méně expresivní. I když musím hned na úvod přiznat, že ze zkratek, které publikaci tohoto dokumentu doprovázely, jsem si původně chvíli myslela, že jde o hodnocení jiného státu než našeho.

Protože – promiňte mi toto zamyšlení – jak může být zasukovaný stát, jehož ekonomika roste na evropské poměry výrazně nadprůměrným tempem? Má téměř nejnižší nezaměstnanost. Lidem rostou rekordně výdělky. Má špičkové zdravotnictví, staví nejvíc dálnic ve své historii, a kde přibývá podnikatelů. A důchody? Jen v roce 2019 si důchodci přilepšili o více než za pět let předcházejících pravicových vlád dohromady.

Jasně, sebekriticky přiznávám, že státní správa má spoustu chyb. Je to ale právě naše vláda, která se je snaží napravovat a uvědomuje si ty nedostatky, se kterými se všichni musíme potýkat. Navíc i Nejvyšší kontrolní úřad ve své zprávě přiznává, že jsme spoustu současných nedostatků ve státní správě zdědili po předchozích vládách. A nyní sledujeme snahu zneužít tuto zprávu jako nějaké nelichotivé vysvědčení naší vlády, což dovolu, ale naprosto odmítám. Pokud se tedy nechceme tvářit, že tady u nás v předchozích letech nikdo jiný nevládl. A NKÚ zkoumal jen poslední dva roky.

Výroční zpráva například vůbec nebere v potaz provedenou reformu v oblasti rozpočtové odpovědnosti, když hodnotí naše finance. Přitom právě díky ní jsou teď naše veřejné finance zdravější, více než kdykoli předtím. Například v minulém roce dosáhla Česká republika druhého nejvyššího přebytku veřejných financí v historii, a to ve výši téměř 48 mld. korun. A zadlužení kleslo na úroveň před hospodářskou krizí. Dluh našich veřejných financí patří vzhledem k poměru k HDP k jednomu z nejnižších v EU a navíc neustále klesá.

Bohužel zpráva NKÚ, a to mě mrzí nejvíce, neobsahuje žádná konstruktivní doporučení k nápravě případných chyb. Místo toho vytváří prostor pro mediální dezinterpretace. Klidně například uvádí, že centrální nákupy státu jsou nehospodárné a nefunkční, vůbec ale nezmiňuje, které nákupy a ani důvody proč. K čemu nám tedy potom takovéto sdělení je? O tom, že tato vláda spustila první historicky sdružené nákupy léků a materiálů v nemocnicích, se raději NKÚ už vůbec nezmiňuje. Nebo informace o tom, že plnění daňových povinností zabere průměrné firmě 230 hodin

ročně, ale už ani zmínka o tom, že oproti roku 2017 je to zlepšení o 6 hodin. Přesto, že jsme byli po účinnosti zavedení kontrolního hlášení. (Probíhají velmi hlasité hovory mezi poslanci.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, a pánové, prosím o ztišení! Děkuji. Paní ministryně, prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo.

Ministerstvo financí v uplynulých několika letech zavedlo klíčová opatření, která byla nezbytná pro zajištění řádného a spravedlivého výběru stávajících daní. Jakkoliv tato opatření představovala dílčí zvýšení administrativní zátěže, podařilo se postupnou elektronizací či zjednodušováním daňových formulářů docílit snížení administrativy spojené s placením daní. Dokládá to právě nejnovější studie Světové banky Doing Business. Část Paying taxis, na kterou se NKÚ odkazuje, z ní vychází, ale dívá se na svět očima jednoho okamžiku. Zapomíná, jak se Česká republika zlepšila, protože v tomto indikátoru jsme se posunuli mezi nejlepší čtvrtinu. A taková je bohužel zpráva NKÚ celá.

Ambicí Ministerstva financí do dalších let je ale další výrazné zlepšení jak v oblasti snižování administrativy, tak samotné snižování daňové zátěže. Tohoto cíle bude dosaženo jednak projektem Moje daně, který přinese jednodušší a přehlednější daňový systém, rozšíří elektronickou komunikaci a zefektivní práci Finanční správy, ale také díky pozitivním fiskálním dopadům již zavedených opatření. Připomínám, že mezi lety 2013 a 2018 vzrostly celkové daňové příjmy o více než 450 mld. korun, ale v důsledku toho došlo ke snížení – protože jsme si to mohli dovolit – daňové zátěže o 100 miliard.

NKÚ také kritizuje Ministerstvo dopravy za nedostatečné stanovení priorit při výstavbě infrastruktury. To už je oblíbená písnička NKÚ, který pravděpodobně netuší, že vláda má své priority rozvoje dopravní infrastruktury jasně stanovené v dopravní politice České republiky pro období 2014 až 2020 s výhledem až do roku 2050. Z toho je tedy zřejmé, že vláda má pro přípravu staveb investory, např. ŘSD nebo SŽDC. Navíc celý proces téměř třikrát ročně kontroluje a projednává. NKÚ také kritizuje pomalý výkup pozemků pro stavbu dálnic. I když právě v poslední době díky iniciativě této vlády a nově přijatému zákonu výkup výrazně zrychlil. NKÚ má určitě pravdu, že český stát v tomto ohledu zaspal. Ale bohužel kritizuje vládu, která se to snaží teď co nejrychleji napravit.

Zapomíná se také na to, tato zpráva to bohužel opomíjí, že vláda rekordně investuje a staví. Za poslední čtyři roky se přes všechny těžkosti zahájila výstavba 163 km nových dálnic a 106 km modernizace D1, která se rozpadá, a proto se v podstatě staví znovu. Chápu, že to řidiče obtěžuje, velmi mě to mrzí, sama tam jezdím každý týden, pokud mi to čas dovolí. Jenže stavět vlastně skoro novou dálnici za provozu bez komplikací prostě nejde.

Kromě výstavby nových dálnic a radikálního zvýšení tempa modernizace D1 jsme se pustili do rekonstrukcí tzv. jedniček, které nechávaly minulá vláda chátrat a

na jejichž opravy nedávaly skoro žádné peníze. Zřejmě aby neobtěžovaly řidiče. Vedle toho se zahájila masivní výstavba obchvatů měst a krajům jsme na rekonstrukce jejich silnic každoročně dali kolem 4 mld. a od roku 2015 už kraje dostaly téměř 15 mld. Předchozí vlády jim nedávaly ani korunu. Je toto vážně málo?

Řešíme tady dluhy minulosti, které dávno mohly být a měly být vyřešené. Jako třeba personální krize ve zdravotnictví, na kterou se dost v minulosti nebral zřetel. Chtěla jsem říct kašlalo, ale nemám ráda tyto obecné výrazy. Tato vláda přišla s vůbec prvním systémovým návrhem. Lékařským fakultám jsme dali téměř 7 mld. korun na následujících jedenáct let, aby se navýšily počty studentů o 15 %, a zvedli platy učitelům. Tato vláda se také zaměřila na efektivní a transparentní financování zdravotnictví. Zavedli jsme jasná pravidla pro veřejné zakázky a zpětné bonusy v nemocnicích. A opět poprvé jsme udělali pořádek v nákupech drahých přístrojů a zmapovali jejich umístění po celé republice. Chceme je také nakupovat sdruženě, abychom ušetřili a peníze mohli směřovat do péče o pacienty.

Doposud třeba Ministerstvo zdravotnictví nevědělo, za kolik nemocnice nakupují léky. To se mění s novou databází jednotkových cen, která umožní nákupy léků srovnávat a efektivně kontrolovat, aby nemocnice nenakupovaly za výrazně odlišné ceny. Stopli jsme i neprůhledné přidělování dotací do regionálních nemocnic na základě často politické poptávky a zavedli transparentní schvalovací proces. Většina snah o digitalizaci zdravotnictví skončila v minulosti průšvihem. My jsme však spustili vůbec první funkční celostátní projekt v oblasti elektronizace zdravotnictví, který dostal řadu ocenění od IT odborníků. Řeč je o eReceptu, který je dnes již zavedeným nástrojem a těší se velké oblibě pacientů i lékařů. Sama ho využívám, potvrzují.

Zároveň NKÚ kritizuje stát za nedostatečnou podporu vývoje, výzkumu a inovací. Troufám si tvrdit, že objevit v roce 2013, že mezi léty 2014 až 2016 byl systém hodnocení naší vědy založen na kvantitativních a nikoliv kvalitativních parametrech, má pro nás hodnotu asi jako rozbor příčin, proč Slavia před pěti lety nevyhrála fotbalovou ligu, okořeněný doporučením, co by měla učinit, aby se v dalších letech zlepšila. Hodnocení a financování vědy bylo skutečně dlouhou dobu vázané na počty článků, což vedlo k naprosto zkreslenému pohledu na náš výzkum. Situace zašla tak daleko, že se díky takzvanému kafemlejnků málem zlikvidovala Akademie věd, kterou si již s chutí rozebírali tehdejší vládcí našeho výzkumu. Proto se v roce 2015 začala připravovat úplně nová Metodika M17+, která mění parametry hodnocení a jednoznačně míří ke kvalitě, a v roce 2018 jsme ji začali konečně zavádět.

Stejně cenná je informace NKÚ o nižší inovační výkonnosti a její srovnání s rokem 2010. Takže zatímco naši nejlepší vědci připravují inovační strategii 2019 až 2030, kterou děláme bez obvyklých nákladů různým pseudoagenturám a která sklízí respekt v Izraeli, USA nebo Německu, tak tým odborníků v NKÚ nám zasvěceně shrnuje tři roky staré trable našeho inovačního prostředí.

A už vůbec nechápu fakt, jak může NKÚ kritizovat zrovna naši vládu za opakovaně nepřijetí zákona o sociálním bydlení. Za prvé mu takové hodnocení vůbec nepřísluší a za druhé se právě naše vláda rozhodla jít cestou rychlejšího a

efektivnějšího řešení tohoto problému díky programu Výstavba. Ten ovšem řeší jak sociální byty pro ty nejpotřebnější, tak dostupné nájemní bydlení pro všechny obyvatele, protože chceme tento problém řešit komplexně. V obcích by se tak ročně mohly postavit až 2 tis. sociálních a dostupných bytů. V letošním roce jsme vyčlenili 1 mld., v dalších letech počítáme cca s 3 mld. ročně.

Nikdy jsem nezpochybňovala potřebnost Nejvyššího kontrolního úřadu pro činnost státu. Je velmi důležitý, ale měl by vystupovat v rámci svých zákonných kompetencí a předložit hodnocení, které by skutečně vláda mohla využít a poučit se z něj. Uvítala by to i naše vláda, protože všichni občas děláme chyby, jen je potřeba vědět jaké. Krásně vám to budu demonstrovat na příkladu Ministerstva obrany. Na jednu stranu NKÚ chválí za koncepční činnost a dobré hospodaření, druhým dechem kritizuje armádu například za množství majetku. Kontroloři si ale neuvědomují širší souvislosti, a to, že za poslední roky se změnila bezpečnostní situace a počty vojáků. Je naprosto zavádějící odkazovat na Bílou knihu o obraně. Ta vznikla za vlády ODS v roce 2011 v době tvrdých škrťů a dnes už zkrátka není aktuální. Ministerstvo obrany marně NKÚ upozorňovalo, že armáda jede podle nových strategických dokumentů, jako jsou dlouhodobý výhled nebo koncepce výstavby. Jsme o osm let dále, dáváme do obrany skoro dvojnásobek peněz, počty vojáků i záloh stouply o tisíce. K tomu je potřeba mít také kapacity pro výcvik a ubytování. Zbavit se majetku je velmi snadné, ale získat ho zpět mnohonásobně těžší a to by samozřejmě zejména kontroloři měli vědět.

A to už vůbec nemluvím o digitalizaci státu. Podle NKÚ jsme prý zaspali. Řekla bych, že je to přesně naopak. Naše vláda přišla s koncepcí Digitální Česko nedlouho po získání důvěry této Sněmovny, a to už v říjnu 2018. A nedlouho poté v loňském prosinci jsme byli na vládě seznámeni s jejími konkrétními implementačními plány, které jsme definitivně schválili letos v dubnu. Od letošního února 2019 jsme navíc tuto digitalizační koncepci prováděli s nadresortním programem – Česká republika: země pro budoucnost. A právě v něm máme připravené detailní implementační plány ke všem pilířům vládní strategie digitalizace a přesně podle plánu pracujeme na jejich plnění. Netuším proto, kde vzal Nejvyšší kontrolní úřad argumenty pro svou kritiku, že se vláda nevěnuje digitalizaci země, když je to přímo jedna z našich priorit.

Ano, digitalizace možná nešla úplně tak rychle, jak bychom si představovali, ale je to právě tato vláda, která už od roku 2018 představuje nové digitální služby, jako jsou Portál občana, Národní identita, portál Moje daně, eLegislativa nebo eSbírka. Také jsme spustili digitalizaci stavebního řízení, zdravotnictví i agend uvnitř úřadu. A je bez jakýchkoliv pochybností, že jsme toho za poslední rok udělali pro digitalizaci naší země hodně, nechci připomínat, že možná více než předchozí vlády předtím dohromady. A největší rozmach on-line služeb očekáváme právě v letošním roce, a to jak v oblasti Portálu občana, tak i v rozvoji datových schránek. Portál občana bude už brzy disponovat novými funkcionalitami, jako například bude možné platit on-line kartou nebo zasílat notifikace. Také přibude možnost přihlašovat se přes bankovní identitu a začneme poskytovat i služby v cloudu. A pokud jde o stavební řízení, tak už dnes připravujeme legislativní úpravu k digitální technické mapě a taky nejzásadnější legislativní změnu – právo občana na digitální služby. Po přijetí tohoto zákona se zavazujeme ke kompletní digitalizaci do pěti let a letos v dubnu schválila naše vláda i

posílení týmu Digitální Česko, i zavedení digitálních zmocněnců na jednotlivé úřady, abychom digitalizaci lépe koordinovali a prosazovali potřebné změny.

A ještě mi dovoluňte pár slov k tomu kůrovci. (Veselost v řadách poslanců ANO.) Za předcházejících ministrů se i přes rozvíjející se kalamitu odvedlo mezi lety 2013 až 2018 z Lesů České republiky do státního rozpočtu téměř 32 mld. korun a až současný ministr zemědělství vyjednal nulový odvod do rozpočtu, aby mohl státní podnik investovat peníze do řešení kůrovcové kalamity a obnovy lesů. Přestože se situace zhoršovala a v roce 2017 už bylo připraveno prohlášení nouzového stavu v nejhůře postižených oblastech, tak původní vedení ministerstva nevyjednálo nic. Opatření, která umožní účinněji bojovat proti kůrovci, tak byla přijata až díky poslancům, kteří letos na jaře předložili novelu lesního zákona.

A teď už opravdu závěr, vím, že mluvím dlouho. (Neklid v pravé části sálu.) Doufám, že jsem na několika málo příkladech ukázala, že zpráva NKÚ velmi výrazně opomíjí některá základní fakta a procesy, které pohled na problematiku fungování našeho státu zásadním způsobem mění. Možná opravdu každý žijeme v jiné zemi, nebo chceme žít v jiné zemi, a proto tomu svou práci přizpůsobujeme. Já ale rozhodně chci žít v zemi moderní, svobodné a pro občana přívětivé. A věřte, že pro to dělám maximum, stejně jako většina mých kolegů.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk v řadách poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni. Konstatuji, že na základě dohody předsedů všech poslaneckých klubů se neuskuteční původně plánovaná přestávka v jednání Sněmovny mezi 13.00 a 14.30. Budeme pokračovat průběžně dále.

Na základě dohody těch, kteří mají přednostní právo, budeme postupovat v tomto pořadí: předsedové Kalousek, Stanjura, Bartošek, paní místopředseda Sněmovny Pikal. Prosim, pan předseda Kalousek má slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za tu dohodu, budu mimořádně stručný. Vystoupení paní ministryně financí by se jistě dalo přednášet na vysoké škole demagogické, kdyby existovala, a stálo by za mnoho seminářů.

Já jsem se chtěl jenom vymezit proti jednomu naprosto nehoráznému prohlášení, když paní ministryně se ohradila, dokonce dvakrát – řekla "ohrazuji se" a pak ještě jednou "důrazně se ohrazuji proti tvrzení, že se rozpustily rezervy". Mluvila o oněch 20 miliardách z účtu Fondu národního majetku do státního rozpočtu a argumentovala tím, že v minulosti se to také dělo. No ano, dělo. Dělo se to v dobách krušných, paní ministryně, protože rezervy se jmenují rezervy proto, že se do nich sahá tehdy, když je ouvej. Takže když byla krize, tak samozřejmě se z tohoto účtu bralo na důchody, aby to tolik nepostihlo ty nejzranitelnější. Ale nikdy se do nich nesáhlo, když se dařilo dobře. To je koneckonců hospodářská politika popsaná už ve Starém zákoně v podobnosti o sedmi kravách tučných a sedmi kravách hubených.

Pouze vaše vláda poprvé do těchto rezerv sáhla i tehdy, když měla přebytek. Vy jste prostě tyto rezervy projedli i v době, kdy byl přebytek. To nikdo nikdy předtím

neudělal. To je rozpočtový zločin. Zločin vůči budoucnosti. A můžete se proti tomu ohrazovat ještě třikrát!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Ještě vás seznámím s omluvami. Pan předseda Jakub Michálek od 11.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, ministr vnitra Jan Hamáček od 13 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů a současně ze zítřejšího jednání celý den z pracovních důvodů, předseda Radim Fiala z dnešního jednání od 12.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Bláha od 13.30 do konce jednacího dne dnes z pracovních důvodů a pan poslanec Jan Řehounek od 13 hodin do konce jednacího dne z náhlých rodinných důvodů.

Pan předseda Stanjura je na řadě, po něm pan předseda Bartošek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený zbytku vlády, kolegyně, kolegové, mé vystoupení bude velmi stručné, protože jednat o těchto bodech bez premiéra nedává smysl.

Nejprve položím řečnickou otázku: Kde je Radek Vondráček? A jestli se dobře baví, když sleduje tuto schůzi. Když premiér je na dlouhodobě plánované zahraniční cestě a předseda Sněmovny Radek Vondráček svolá mimořádnou schůzi na tento termín. Pane předsedo prostřednictvím pana místopředsedy, bavíte se dobře? Bavíte se dobře? Máte radost, jak se vám to povedlo znehodnotit toto jednání? Já se nebavím!

Myslím, že Radek Vondráček každým svým činem dokazuje, že nedorostl do funkce předsedy Poslanecké sněmovny a že je to pouze funkcionář hnutí ANO, který shodou okolností zastává třetí nejvyšší ústavní funkci v České republice.

Svolání schůze na termín, kdy je premiér na zahraniční cestě, považují za nehoráznost ze strany předsedy Poslanecké sněmovny. Proto budu také poměrně stručný a mohu slíbit Andreji Babišovi, že před tou debatou neuteče, že se před ní neschová. Je jedno, že už dvě hodiny zasedá ministerstvo propagandy ve Státních aktech a paní ministryně tady přečetla mistrný akt ministerstva propagandy, směsici pravd, faktů, polopravd a vyslovených lží. Musel bych reagovat skoro stejně dlouho, jako bylo vystoupení paní ministryně, abych ty polopravdy a ty lži vyvracel. Ale to si nechám na dobu, kdy budeme tyto body projednávat za přítomnosti pana premiéra.

V posledních letech, měsících, týdnech a dnech vidíme útok hnutí ANO na instituce státu. Máme tady velké spiknutí. Policie se spikla proti premiérovi. Ministr vnitra nic. Státní zástupci se spikli proti premiérovi. No ministr spravedlnosti už rezignoval. Myslím, že stejně by měl postupovat, pokud jsou pravdivá slova pana premiéra, stejně by měl postupovat ministr vnitra.

Dneska jsme se z díla ministerstva propagandy hnutí ANO dozvěděli, že další, kdo se spikl proti Andreji Babišovi ve vládě, je Nejvyšší kontrolní úřad. K tomu se přidávají Brusel, německá televize atd. Údajně kvůli protiimigrantské politice Andreje Babiše. Tak jenom připomenu, že frakce nejvíce proimigrační v Evropském

parlamentu je frakce, ve které sedí europoslanci hnutí ANO. Já vím, že se vám to daří poměrně úspěšně zatajit před občany České republiky. Ale tak to je.

Není tady premiér. Není tady vicepremiér. Ruší mě paní ministryně. (Ministryně Schillerová si nahlas povídá za řečnickovými zády s poslancem Janem Volným.)

Ale chvilku jsem zahlédl druhého pana vicepremiéra Jana Hamáčka dnes dopoledne, asi tak 70 až 90 vteřin. Chtěl jsem ho požádat, aby zkontroloval můj překlad z politického jazyka do českého jazyka, zda by s tím souhlasil. Připravil jsem si jenom dva výroky z tohoto jazyka. ČSSD má problém. S čímkoli, tam si dosad'te, co chcete. Znamená to – nic s tím neuděláme. Vlastně mám tři výroky. Další výrok je: ČSSD má vážný problém. Dosad'te si, co chcete. Znamená to – možná vydám tiskovou zprávu, ale nebojte se, milí koaliční partneři, nic horšího to nebude, ale chápejte, musím něco udělat. A něco z ekonomického slovníku ČSSD. To nevím, jestli říkala ministryně práce, nebo ministr vnitra. ČSSD našla 30 miliard. Správné znění je: ČSSD se rozhodla, komu vezme 30 miliard. Takhle taková malá lekce, malý slovníček z politické češtiny do obecné češtiny. Ale pan vicepremiér více než několik desítek sekund tomuto dnešnímu jednání nevěnoval. Abychom nekritizovali pouze premiéra, který je na zahraniční služební cestě.

A protože krátkou sirku, kdo má vystoupit, si vytáhla paní ministryně financí, tak asi jenom pět nebo šest krátkých vět k působení Ministerstva financí a Finanční správy. A nebudu dělat dlouhou analýzu mnoho let dozadu, protože to bychom tady nestihli nejenom oběd, ale ani večeři.

Nezákonné zajišťovací příkazy, likvidace normálních, zdravě fungujících českých firem. Bod číslo jedna.

Druhá zpráva z Finanční správy. Finanční správa ignoruje rozhodnutí Ústavního soudu a bude zdržovat nejenom nespornou část DPH, ale cokoli se jí zamane.

Třetí zpráva. Ale pozor, tuto zprávu vydal člen spiknutí – Nejvyšší kontrolní úřad. Zakázka na pořízení EET byla nezákonná a stát vyhodil několik desítek milionů korun. To musíme brát s rezervou, protože jak paní ministryně z díla ministerstva propagandy dokázala, Nejvyšší kontrolní úřad pod vedením sociálního demokrata se přidal do řad spiklenců. Ministerstvo financí, na tom se shodujeme se spiklenci z NKÚ, není schopno dokázat jakýmkoli relevantním způsobem přínos EET do státní pokladny.

Dneska jsem poslouchal čirou náhodou rádio, nebudu jmenovat stanici, abych nedělal propagandu, zkusím to popsat zástupným názvem agrorádio. A agrorádio, podívejte, vysílá reklamu na účtenkovku. Tomu se odjakživa říkalo malá domů.

Kdybych chtěl hovořit o nesplněných slibech Andreje Babiše, tak opět nestihneme večeři. Tak opět jenom z resortu, jehož ministryně si vytáhla krátkou sirku, že aspoň jeden promluví na této schůzi. Byl to asi rok 2015, kdy Andrej Babiš tady vystoupil jako ministr financí a říká: Mám připravenou penzijní reformu, asi do dvou měsíců ji představím. Načež vystoupil kritický vládní poslanec Martin Komárek z tohoto místa, na kterém teď stojím, a můžete si to najít ve stenozáznamech, řekl, já bych řekl legendární větu: "Ještě jsem tu reformu neviděl, ale stoprocentně to bude nejlepší důchodová reforma, která tady kdy vznikla." No, od té doby uplynuly asi čtyři roky a vaše ministryně práce a sociálních věcí nám oznámila, že důchodová

reforma není potřeba, protože pořád do toho bankomatu chodí a pořád ten bankomat vydává nějaké peníze. Sice na dluh, ale jak už to u lichvářů bývá, půjčovat na vysoký úrok a na dluh je docela oblíbená činnost.

A poslední slib – a to všechno ostatní si nechám na schůzi, až tady bude Andrej Babiš. Andrej Babiš chtěl v říjnu roku 2017 v mašličkách předat budoucímu ministru financí úplně nový zákon o dani z příjmů. Touto činností pověřil svou náměstkyni paní Alenu Schillerovou. Chci se zeptat stávající ministryně financí, shodou okolností té samé paní Aleny Schillerové, zda si ten zákon v mašličkách předala. A pokud ano, zda nám ho někdy ukáže, nebo to bude jak s tím národním investičním plánem, kdy tady Andrej Babiš má vytištěnou přední a zadní stranu, na přední straně má napsáno Národní investiční plán, tady z tohoto místa takhle mává a říká, tady ho mám, ale já vám ho neukážu. Sice vznikl za státní peníze a udělali jsme si několik večírků po všech českých krajích, možná i moravských, ale je to moje know-how.

Paní ministryně, to je řečnická otázka: Předala jste si ve složkách ten zcela nový zákon o dani z příjmů? Pokud ano, proč ho před námi schováváte? Anebo je to zase další příručka za ministerstva propagandy? Některé bych mohl jmenovat: Osmnáct milionů výnosů z EET, a co za to pořídíme. Nebo O čem sním, když náhodou spím. Nebo nespím? Už úplně přesně nevím, jak to bylo. Napsal Andrej Babiš a pak řekl: Co to kritizujete? (Zvýšeným hlasem.) To psalo dvě stě lidí! Ale je to jeho know-how. Tak nevím, kolik lidí psalo tu další příručku, kterou nazvali – viděl jsem tu hezkou přední stranu – Národní investiční plán. Podotýkám, že vznikla za státní peníze, ale my ji vidět nemůžeme.

Paní ministryně zlehčuje stav státního rozpočtu. Souhlasím s tím, že dělat po prvním kvartálu unáhlené soudy je předčasné. Nedělal jsem to ani loni, ani letos. Na druhé straně přehlížet varovné signály, nulový růst německé ekonomiky a další signály je prostě krátkozraké a nebezpečné. A pak uslyšíme x důvodů, proč ten rozpočet nedopadl, jak by měl, například že ti spiklenci v Bruselu, NKÚ, v novinách, v policii, státní zástupci, samozřejmě, opozice, která má jediný program antibabiš – to je úplně stejné, já bych to otočil – tato koalice, včetně toho, že s tím ČSSD má někdy problém a někdy velký problém – pana předsedu Chvojku to nudí, ale já bych chtěl, aby mě poslouchal – že přestože s tím mají velký problém a někdy jenom problém, tak je to vláda pouze na ochranu zájmů Andreje Babiše, ekonomických, politických a osobních. A to je celé. A to, že vám ministerstvo propagandy napíše – nevím, jak bych to nazval slušně – referát – referát, vy k němu přistoupíte tónem uspávače hadů, tím se Andrej Babiš nepříjemných otázek opozice a našich voličů určitě nezbaví. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A jako další je přihlášen s přednostním právem pan předseda Bartošek, poté já. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Česká republika zažívá v posledních letech nebyvalý růst, který nám skutečně dal šanci nadechnout se po následcích krize z let 2008 až 2013, ale zejména nám poskytl čas, abychom se dokázali přichystat na pokles, stagnaci anebo případně možnou novou krizi. Je

důležité, že i Národní rozpočtová rada v druhé polovině roku 2018 upozorňuje na to, že se má začít snižovat schodek státního rozpočtu. A já dodám, že zvláště v době hospodářského růstu máme dluh státu řešit velmi razantně a nikoliv pouze kosmeticky.

Ve zprávě Národní rozpočtové rady v roce 2018 se píše – a teď budu používat některé její citace – že v dlouhém období výsledky simulací jednoznačně ukazují, že při současném nastavení legislativy jsou české veřejné finance dlouhodobě neudržitelné. To není kritika z mé strany, to jsem si teď nevymyslel, tady cituji oficiální dokument, který vláda přivítala jako vhodný příspěvek do diskuse. Dluh sektoru veřejných institucí byl v závěru dlouhodobé projekce označen, že explozivně poroste. A tady v tomto případě je nutné říct, že hlavní příčinou dlouhodobé neudržitelnosti českých veřejných financí je nesoulad mezi současným nastavením legislativy na straně jedné a očekávaným demografickým vývojem na straně druhé.

Podíváme-li se, jak se řeší otázka důchodové reformy, dozvíme se, že budeme dělat pouze kosmetické úpravy a systémová změna se konat nebude. Ukazuje se totiž, že budoucí nerovnováha důchodového systému je pro neudržitelnost veřejných financí skutečně zásadní. V současné době, a to jsem přesvědčen a to ukazují ty dané predikce, máme poslední možnost zvrátit negativní vývoj veřejných financí a udělat skutečně smysluplnou, dlouhodobě udržitelnou důchodovou reformu. Tato vláda nic nekoná a bohužel tím značně poškozují budoucnost České republiky. Jestliže se tak nestane a nebudeme mít v dohledné době, v krátké době, důchodovou reformu, budeme čelit výhledově takovému zadlužení České republiky, které si neumíme dnes ani představit. Odhad je až 230 % HDP.

V tomto kontextu je také důležité zmínit některá vyjádření programového prohlášení vlády, jak jsou v rozporu s tím, co se skutečně děje. Místo podpory sociálních služeb je zde jejich destabilizace a ohrožení tak, že koncem roku řada z nich nebude schopna poskytovat služby našim občanům, kteří je nutné potřebují. Již v současné době jsou zdravotní sestřičky, které poskytují domácí zdravotní péči, ve stávkové pohotovosti, a řešení ze strany státu, smysluplné řešení a systémové, se opět nerýsuje. Neznáme zde onen proklamovaný investiční program, jak zmínil můj předchůdce, ale to, co můžeme říct, je to, že ze všeho kouká to, že nejsou stanoveny priority. Priorit nemůžete mít donekonečna jenom na základě toho, že budete furt jenom slibovat. To nejsou priority.

Také se v programovém prohlášení vlády píše, že reforma státu začne vyrovnáním státním rozpočtem. Nestalo se tak. Rozumím tomu, paní ministryně prostřednictvím pana předsedajícího, že ho schválila Sněmovna. Taky na to vládní koalice má většinu. Ale ten rozpočet nebyl vyrovnaný a bylo to porušení programového prohlášení vlády, které říkalo, že bude a reforma státu začne vyrovnáním státním rozpočtem. Píšete, že nebudete zvyšovat daňovou zátěž, a místo toho přicházíte s nápady kde, koho dalšího a jak zdanit.

Jak jsem říkal, důchodová reforma se nekoná. A podle mě to beru jako ten největší podraz na naše děti a na naši budoucnost.

Abych to trochu odlehčil, jistě všichni znáte pohádku o třech prasátkách. První dvě z nich stavěla domečky rychle, o překot, ze slámy a z bláta a smála se to mu

třetímu, který stavěl z cihel, poctivou stavbu. A jistě víte všichni, jak to dopadlo. Přišel vlk, foukl, první dvě stavení sfoukl a jedině to třetí stavení dokázalo tento nápor vydržet.

Témata, která nyní řešíme, je hrozící deficit státního rozpočtu 2019. Ale jenom krátce se vraťme do minulosti. Když jsme v létě 2018 poukazovali při tvorbě letošního rozpočtu na to, že vláda staví domeček ze slámy a z klaciků, že je nereálný a ne zodpovědný, tak jste, paní ministryně, říkala, cituji: Ale nestrašte, pane místopředsedo! To jsou vaše slova. No, aby se pak ukázalo, že po pár měsících orgií v rytmu "všechno bude" přišla novoroční kocovina a pomalé vystřízlivění. Opakované snižování odhadu růstu české ekonomiky z původních 3,3 na současných, jestli to stále platí, 2,4. Neudržitelná struktura výdajů bez jasného akcentu na budoucnost, tedy investice, se čím dál tím obtížněji maskuje a zpráva NKÚ o tom hovoří velmi jasně. Vaše vlastní orgány, poradní orgány, které by bylo vhodné akceptovat, jako je Národní rozpočtová rada, alarmují a říkají o rizicích zpomalujících se ekonomik eurozóny včetně našeho nejvýznamnějšího partnera, kterým je Německo. A to zde ani nebudu dále více rozvíjet riziko brexitu, které reálně hrozí.

Vraťme se trochu do reality každé rodiny, která žije v České republice. Každá rodina přece ví, že když se daří, tak je potřeba odložit část peněz na horší časy, ať už investicí, nebo spořením. A jako bývalý místostarosta vám mohu potvrdit z vlastní zkušenosti, že když se daří inkaso daní, tak je třeba nejenom investovat, ale také spořit na horší časy. Každá rozumná obec, každý rozumný kraj taktéž hospodaří s rozumem, a proto mají naše obce, města a kraje přebytky. A zde je třeba říct přebytky, na které už si, milá vládo, také dlouhodobě brousíte zuby. Drobná praktická rada. Pojd'te se poučit do krajů, do našich obcí, měst. Milerád vás uvítám například u nás v Dačicích nebo v Jihočeském kraji a naleznete inspiraci pro zodpovědnou politiku hospodaření.

Můj vzkaz, milá vládo, je jasný a týká se té pohádky: Nemrhejte a nebudete se muset bát vlka jménem recese, až z plných plic foukne. Myslete dál než na horizont jednoho volebního období, protože v současné době se, milá vládo, chováte sobecky, myslíte na sebe, ale nikoliv na budoucnost a na naše děti. Jestliže nepřijdou zcela zásadní reformy, čeká nás velmi těžké období, které případná recese jenom prohloubí. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a požádám o vystřídání.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan místopředseda Píkal. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Původně jsem nechtěl vystupovat, ale musím. Omlouvám se za to všem. Aspoň vám popřeji krásný mezinárodní den DNA.

Pan místopředseda Okamura musel odejít na setkání s politiky, kteří vyzývali k udávání Čechů, kteří odešli na Západ za lepším, nicméně ve svém projevu bojoval proti všem a všemu, takže se musím vyjádřit k některým drobnostem, které zmínil.

Jedna věc, kterou zmínil, jsou jeho nebo SPD připravené zákony, například zákon o zahalování, který nám zakáže nosit sluneční brýle nebo smuteční či svatební závoje. Takže tolik asi ke kvalitě návrhů, které jsou zde předkládány, jako jeden příklad za všechny.

Mluvil o tom, že dotace, které sem posílá Evropská unie, nekončí tam, kde by měly, a že za to může ta Evropská unie. Ne, za to si my můžeme tady sami, jak jsme si nastavili v minulých obdobích pravidla čerpání. Z dotací byly například v mé obci financovány čističky, přechody, tramvajové tratě a infrastruktura nebo zachovávání českého kulturního dědictví, nicméně v některých případech to vypadalo jinak.

A pokud jde o to, jestli Evropská unie a Evropská komise je cizí vrchnost – není. Evropa je náš domov a všechny ty návrhy, které zde kritizujeme, prošly hlasováním také Evropské rady, kde sedí naši zástupci a mají svůj hlas. A ptejte se svých zástupců ve vládě této či minulých, proč schvalovali či neschvalovali některé směrnice a novely, které my tady potom probíráme a kritizujeme.

Co se týče odlivu kapitálu, který byl kritizován a který potom způsobil naši zdánlivou negativní bilanci, co se odlivu kapitálu a přílivu kapitálu, resp. prostředků z Evropské unie týče, tak ten odliv kapitálu nastává kvůli privatizaci českých podniků, která nastala před vstupem do Evropské unie, a tudíž nelze Evropskou unii vinit za to, jakým způsobem jsme si zprivatizovali naše podniky či naše banky.

A pokud se týká snad našich politických nominantů v pražských podnicích, tak například v Pražské plynárenské holding sedí tři naši zastupitelé, kteří tím pádem ze zákona nedostávají žádnou odměnu, a sedí tam proto, aby tuto zbytečnou společnost mohli zrušit.

Takže tolik moje krátké vystoupení. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Poslední přihlášený v tuto chvíli s přednostním právem pan předseda Výborný. Prosim, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já musím reagovat na slova paní ministryně Schillerové, a to jenom jednu část z toho, jak tady celkem trefně kolega Stanjura říkal, referátu proneseného tónem uspávače hadů, ale musím reagovat na slova ohledně hodnocení vědy a výzkumu v ČR. Protože vy jste hovořila, tak jak je zvykem, bohužel tak, jak je zvykem této vlády, o tom, že metodiku hodnocení 17+ jste zavedli vy. Není to pravda. Je to opět ta klasika. Tato metodika byla zavedena už za Sobotkovy vlády, odpracoval to náš vicepremiér Pavel Bělobrádek. Vy jediné, co jste udělali, ano, za to máte zásluhu, že jste to nezničili. To je celé. A takhle bychom mohli pokračovat krok po kroku. Přivlastnit si to, co udělal někdo jiný, a pak to vydávat za svoji práci. Ale já to nechci říkat úplně jako výtku vůči paní ministryni – ona mě stejně neposlouchá – protože chápu, že to měla

připraveno v pokladech. Vy jste to měla připraveno v podkladech. Rozumím tomu, že pokud vědu a výzkum má na starosti pan premiér, který zjevně této oblasti vůbec nerozumí, tak že ani neví, že tuto Metodiku 17+ zavedl někdo jiný, než on se domnívá. Takže to je jediná věc.

A potom bych chtěl říci nepřítomná vládo, protože tady skutečně nikdo není kromě dvou ministryň, a ještě jsem tady někde zahlédl ministra Vojtěcha. Ti se tady střídají, tak jak průběžně jedí chlebičky v předsáli a kávu. Tak mně to skutečně přijde bohužel – bohužel výsledek toho, co jsem říkal na začátku. Vláda se rozhodla promlčet těmito problémy a odmítá vést jasnou debatu o problémech, které tady byly naznačeny mnou i dalšími předřečníky. Bohužel, je to tak! (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To byl poslední přihlášený s přednostním právem, takže se nyní přesuneme k hlasování o pořadu schůze. Pořad schůze vám byl oznámen na pozvánkách. Já svolám kolegy do sálu. (Gong.) Slyším žádost o odhlášení, tedy vás všechny odhlásím. Přihlaste se prosím znovu svými kartami. Ještě jednou svolám kolegy, a až se nám počet přihlášených ustálí, tak pokud nebude žádných námitek... Vypadá to, že už jsou všichni zde.

Zahajuji hlasování o pořadu schůze. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 2 bylo přihlášeno 131 poslanců a poslankyň, pro 49, proti 63.

Poprosím o klid v sále. Jestli bude nějaká námítka proti hlasování...? Nevypadá to, že by se někdo hlásil. Pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, vaše volba, kterou musíme respektovat. Nabízeli jsme diskuzi k problémům, které existují, k problémům, které přiznávají i vládní dokumenty. Nabízeli jsme své návrhy, a dokonce svoji podporu, kterou nabízíme stále, pokud vláda nebude zavírat oči před těmito riziky. Ale vám, zdá se, jde jenom o zítřek. Co bude pozítří, je vám úplně jedno. A to vám nebudu vyčítat já, já už to nějak doklepu. To vám budou vyčítat vaše děti.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, pane předsedo. Beru to tak, že nikdo nemá již nic k hlasování. Takže bych konstatoval výsledek hlasování, že tedy pořad schůze nebyl schválen. A prosím pana místopředsedu Filipa, také se mi hlásí pan předseda Bartoš, jestli dobře vidím. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. No, já myslím, že to byla zajímavá nabídka. Ale bohužel od těch, kteří tento stát zadlužili při prodeji státního majetku v hodnotě dvou bilionů ještě dalším 1,5 bilionu korun. Takže ta nabídka nemohla být přijata. (Potlesk z řad poslanců vládní koalice a KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: A to bude zřejmě vše. (O slovo se hlásí poslanec Benešík.)

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo. Pouze technicky. Výbor pro evropské záležitosti zasedne podle plánu v půl druhé a mimo jiné se tam dozvíme, že velký problém České republiky je strukturální deficit veřejných financí, například kvůli neřešené důchodové reformě –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím jenom organizačně. To by mělo být snad všechno. Takže končím tuto schůzi, protože jsme neschválili pořad. Sejdeme se zítra v devět hodin na řádné schůzi, která probíhá. A to je ode mě všechno. Přeji vám příjemný zbytek dne.

(Schůze skončila ve 13.23 hodin.)